

چهارشنبه

۱۴۰۳/۰۲/۲۶

گروه آموزشی ماز

دوره جمع بندی دوپینگ ماز

گروه آزمایشی علوم ریاضی و فنی

دفترچه پاسخ فیزیک

(فصل ۵ و ۶ دوازدهم)

ویراستاران	طراحان	مسئول درس	درس
محمدجواد سورچی پویا هدایتی	مهدی پارسا - مجید میرزائی سعید احمدی - سجاد صادقی زاده عباس غریبی	سجاد صادقی زاده	فیزیک

حق چاپ و تکثیر سوالات به هر روش (الکترونیکی و ...) پس از برگزاری آزمون برای تمامی اشخاص حقیقی و حقوقی تنها با مجوز «گروه ماز» مجاز می باشد و با متخلفین برابر مقررات رفتار می شود.

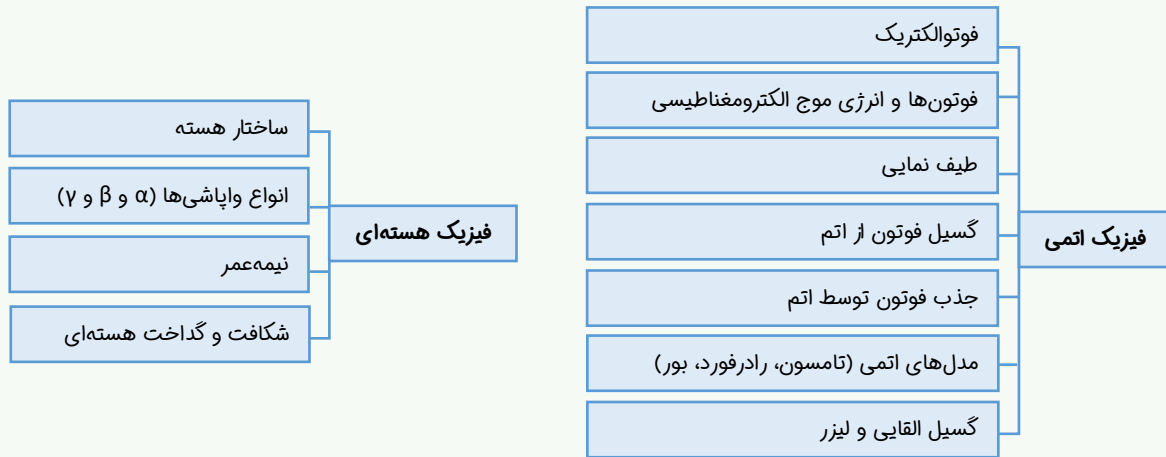
به دلیل عدم رضایت تیم ماز، هر گونه استفاده غیرقانونی از دفترچه سوالات و پاسخنامه ماز برای تمامی اشخاص، شرعاً حرام است.

اهمیت مباحث این آزمون در کنکور...

این آزمون دوبینگ مربوط به مبحث فیزیک اتمی و فیزیک هسته‌ای در پایان کتاب فیزیک دوازدهم هست (فصل‌های ۵ و ۶). بچه‌ها از این مباحث معمولاً ۴ تست توی کنکورتون مطرح می‌شه و معمولاً این تست‌ها خیلی هم دشوار نیستن و آگه خوب درس رو یاد گرفته باشین، به راحتی بهشون جواب می‌دین. توی این آزمون سعی کردیم تیپ‌های مختلف سؤالایی که احتمال طرحشون توی کنکور زیاده رو براتون پوشش بدیم.

فصل ۵ و ۷ فیزیک دوازدهم

۱- مباحث اصلی این فصل چیا هستن؟

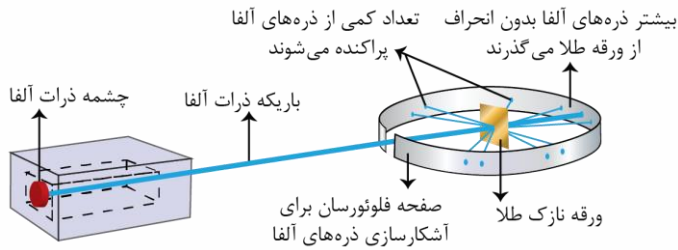
توی کنکور اردیبهشت تمرکز طراحی بیشتر روی بخش اتمی بوده. توی رشته تجربی هر سه سؤال از بخش اتمی بود و از بخش هسته‌ای هیچ سؤال نیومده بود و توی رشته ریاضی هم یک سؤال از بخش هسته‌ای داده شده بود. با توجه به این‌که از مبحث مهمی مثل «نیمه‌عمر» توی کنکور اردیبهشت هیچ سؤال نداشتیم، به نظر می‌رسه توی کنکور تیرماه باید منتظر سؤالات «نیمه‌عمر» باشیم.

توی کنکورهای اخیر چند سؤال از این فصل اومده؟

توی جدول زیر، تعداد سؤالاتی که از این فصل توی کنکور اومده رو براتون آوردیم:

سال	۱۳۹۹	۱۴۰۰	۱۴۰۱	۱۴۰۲ (نوبت اول)	۱۴۰۲ (نوبت دوم)	۱۴۰۳ (نوبت اول)
رشته						
تجربی	۲	۳	۳	۳	۳	۳
ریاضی	۲	۵	۴	۴	۴	۳

۱- شکل زیر، نشان دهنده آزمایش است که منجر به کشف مدل شد.

- ۱) رادرفورد - اتم هسته‌ای
- ۲) رادرفورد - کیک کشمشی
- ۳) تامسون - اتم هسته‌ای
- ۴) تامسون - کیک کشمشی

(آسان - خط به خط کتاب درسی - ۱۲۰۵)

پاسخ: گزینه ۱

نکته:

سیر تاریخی تحول مدل‌های اتمی در طرح‌واره زیر آمده است.

پاسخ تشریحی:

شکل نشان داده شده مربوط به آزمایش ورقه طلای رادرفورد است که با کمک آن توانست مدل اتم هسته‌ای را ارائه کند.

گروه آموزشی ماز

۲- در طیف امواج الکترومغناطیسی با حرکت از ناحیه فرابنفش به طرف ناحیه فروسرخ انرژی وابسته به فوتون آن‌ها چگونه تغییر می‌کند؟

- ۱) ثابت می‌ماند
- ۲) افزایش می‌یابد
- ۳) کاهش می‌یابد
- ۴) اظهار نظر قطعی نمی‌توان کرد

(آسان - مفهومی - ۱۲۰۵)

پاسخ: گزینه ۳

انرژی فوتون

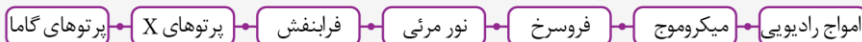
طبق نظریه اینشتین، یک موج الکترومغناطیسی با بسامد f را می‌توان به صورت مجموعه‌ای از بسته‌های انرژی در نظر گرفت. به هر یک از این بسته‌ها یک فوتون می‌گویند؛ بنابراین انرژی یک موج الکترومغناطیسی شامل n فوتون به صورت زیر به دست می‌آید:

$$E = nhf$$

۱- انرژی امواج الکترومغناطیسی کمیتی کوانتومی است و هر مقداری نمی‌تواند داشته باشد؛ به عبارت دیگر انرژی امواج الکترومغناطیسی مضرب درستی از یک مقدار پایه است که این مقدار پایه، انرژی یک فوتون (hf) است.

۲- در طیف امواج الکترومغناطیسی هر چه از سمت پرتوهای گاما به سمت امواج رادیویی حرکت کنیم، بسامد موج مورد نظر کاهش یافته و در نتیجه انرژی فوتون‌های آن‌ها نیز کاهش می‌یابد؛ به عبارت دیگر داریم:

کاهش بسامد، کاهش انرژی فوتون، افزایش طول موج

ریاضی ۹۴

فوتون‌های مربوط به کدام موج الکترومغناطیسی دارای انرژی بیش‌تری است؟

- ۱) نور قرمز
- ۲) نور آبی
- ۳) موج رادیویی FM
- ۴) موج رادیویی AM

پاسخ: ۲

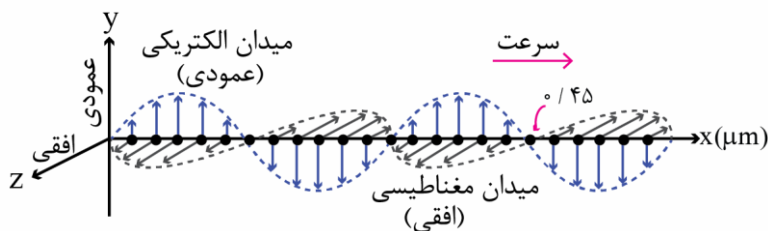
با توجه به رابطه $E = hf$ ، انرژی مربوط به هر فوتون با بسامد رابطه مستقیم دارد. چون بسامد نور آبی از دیگر گزینه‌ها بیشتر است بنابراین انرژی آن بیشتر از سایر گزینه‌ها است.

پاسخ تشریحی:

انرژی وابسته به فوتون از رابطه $E = hf$ به دست می‌آید که انرژی با بسامد، رابطه مستقیم دارد؛ بنابراین با حرکت از ناحیه فرابنفش به طرف ناحیه فرورسوخ بسامد، کاهش یافته و در نتیجه انرژی نیز کاهش خواهد یافت.

گروه آموزشی ماز

۳- تغییرات میدان الکتریکی و مغناطیسی یک موج الکترومغناطیسی که در خلأ منتشر می‌شود مطابق شکل زیر است. انرژی هر فوتون این موج زیر آب با ضریب شکست $\frac{3}{2}$ چند الکترون‌ولت است؟ ($c = 3 \times 10^8 \frac{m}{s}$, $h \approx 4 \times 10^{-15} eV \cdot s$)

۶ (۱)

۴ (۲)

$\frac{8}{3}$ (۳)

$\frac{2}{3}$ (۴)

پاسخ: گزینه ۲ (متوسط - نموداری / ترکیبی - ۱۳۰۵)

نکته:

انرژی هر فوتون متناسب با بسامد آن است و چون با تغییر محیط، بسامد تغییر نمی‌کند، انرژی فوتون هم با تغییر محیط ثابت می‌ماند؛ بنابراین اگر مثلاً انرژی فوتون را زیر آب خواستند، می‌توانیم انرژی فوتون را در خلأ یا هر جای دیگری پیدا کنیم.

پاسخ تشریحی:

با توجه به نمودار داده شده، $\frac{3}{2} \lambda = 0.45 \mu m$ است، بنابراین داریم:

$$\frac{3\lambda}{2} = 0.45 \mu m \rightarrow \lambda = 0.3 \mu m = 3 \times 10^{-7} m$$

بنابراین انرژی هر فوتون این موج برابر است با:

$$E = \frac{hc}{\lambda} = 4 \times 10^{-15} \times \frac{3 \times 10^8}{3 \times 10^{-7}} = 4 eV$$

دقت کنید انرژی فوتون ربطی به محیط انتشار آن ندارد و در نتیجه انرژی هر فوتون این موج در هر محیطی برابر ۴ eV است.

گروه آموزشی ماز

۴- شخصی که قطر مردمک چشم آن ۲ میلی‌متر است از فاصله ۵۰۰ متری به یک لامپ رشته‌ای ۲۰۰ وات نگاه می‌کند. در مدت ۳ دقیقه $3/2 \times 10^8$ فوتون با طول موج ۴۴۰ nm وارد مردمک‌های چشمان شخص شده است. اگر فقط ۲ درصد تابش این لامپ در ناحیه ۴۴۰ nm قرار گرفته باشد، بازده لامپ چند درصد است؟ ($h = 6.6 \times 10^{-34} J \cdot s$, $c = 3 \times 10^8 \frac{m}{s}$)

۵ (۴)

۰/۰۵ (۳)

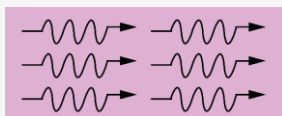
۱۰ (۲)

۰/۱ (۱)

پاسخ: گزینه ۲ (سخت - محاسباتی - ۱۳۰۵)

انرژی امواج الکترومغناطیسی

هر موج الکترومغناطیسی با بسامد f از مجموعه‌ای از بسته‌های انرژی ساخته شده است که به هریک از این بسته‌ها فوتون می‌گوییم.

$$E = hf$$

f : بسامد موج

h : ثابت پلانک

E : انرژی هر فوتون

انرژی موج الکترومغناطیسی کمیتی کوانتومی است که مضرب درستی از انرژی یک فوتون (hf) است.

$$E = n(hf)$$

E : انرژی موج الکترومغناطیسی
 n : تعداد فوتون ها
 (hf) : انرژی یک فوتون
 اگر در سؤال، طول موج را بدهند به جای بسامد، مقدار آن را برحسب طول موج قرار می دهیم.

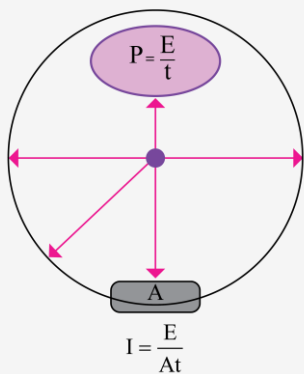
$$E = nhf \xrightarrow{f = \frac{c}{\lambda}} E = \frac{nhc}{\lambda}$$

سازگاری یکاها: می دانیم $hc = 1240 \text{ eV} \cdot \text{nm}$ است، در این حالت:

$$E = \frac{nhc}{\lambda} \quad hc = 1240 \text{ eV} \cdot \text{nm}$$

E : برحسب eV به دست می آید.
 λ : برحسب nm

اگر یک چشمه نور با توان P در مدت t ثانیه انرژی کل الکترومغناطیسی E را در محیط گسیل کند، داریم:

$$P = \frac{E}{t} \leftarrow \text{توان تابشی لامپ}$$

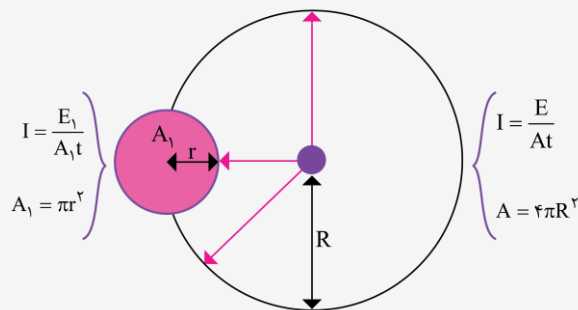
$$I = \frac{E}{At} \leftarrow \text{شدت تابشی}$$

$$I = \frac{P}{A} \leftarrow \text{شدت تابشی}$$

$$I = \frac{E}{At}$$

گسیل موج های الکترومغناطیسی از سطح اجسام را تابش گرمایی می گویند.

شدت تابشی (I): مقدار کل انرژی تابش های الکترومغناطیسی را که در مدت یک ثانیه از واحد سطح (متر مربع) هر جسم گسیل می شود را شدت تابشی می نامند.
 ❖ شدت تابشی برای تمامی گیرنده هایی که روی یک جبهه موج قرار دارند با هم برابر و برابر با شدت تابشی کل همان جبهه می باشد.

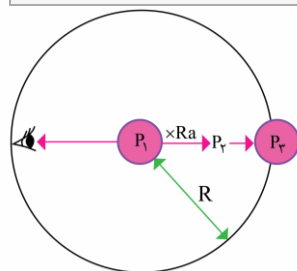

$$I = \frac{E_1}{A_1 t} \leftarrow \text{شدت تابشی برای سطح } A$$

A : مساحت کل جبهه ای که سطح A_1 روی آن قرار دارد.

A_1 : مساحت قسمتی که بر روی قسمتی از جبهه موج قرار دارد.

پاسخ تشریحی:

$$A' = 2 \times (\pi r^2) = 2\pi \times (1 \times 10^{-3} \text{ m})^2$$

$$A' = 2\pi \times 10^{-6} \text{ m}^2$$

$$A = 4\pi r^2 = 4\pi \times (5.0 \text{ m})^2 = 1.0^6 \pi \text{ m}^2$$

$$P' = \frac{E}{t} = \frac{nhf}{t} = \frac{nhc}{\lambda t} = \frac{3/2 \times 10^8 \times 6/6 \times 10^{-34} \times 3 \times 10^8}{440 \times 10^{-9} \times 3 \times 6} \rightarrow P' = 8 \times 10^{-13} \text{ W}$$

$$\frac{2\pi \times 10^{-6}}{10^6 \pi} \left| \frac{8 \times 10^{-13}}{P_3} \right. \rightarrow P_3 = \frac{10^6 \pi \times 8 \times 10^{-13}}{2\pi \times 10^{-6}} \rightarrow P_3 = 0.4 \text{ W}$$

$$\frac{2}{100} P_3 = P_3 \rightarrow \frac{2}{100} P_3 = 0.4 \text{ W} \rightarrow P_3 = 20 \text{ W}$$

$$Ra = \frac{P_3 \text{ خروجی}}{P_1 \text{ ورودی}} \times 100 = \frac{20 \text{ W}}{200 \text{ W}} \times 100 = 10\%$$

گروه آموزشی ماز

۵- انرژی فوتونی با طول موج λ_1 برابر 12 eV و انرژی فوتونی با طول موج λ_2 ، 6 eV است. انرژی فوتونی با طول موج λ_3 چند ژول است؟

$$(e = 1/6 \times 10^{-19} \text{ C})$$

$$6/4 \times 10^{-19} \text{ (2)}$$

$$9/6 \times 10^{-19} \text{ (4)}$$

$$3/2 \times 10^{-19} \text{ (1)}$$

$$28/8 \times 10^{-19} \text{ (3)}$$

(متوسط - محاسباتی - ۱۳۰۵)

پاسخ: گزینه ۲

انرژی هر فوتون از رابطه $E = hf$ به دست می آید که در آن فرکانس (f) از رابطه $f = \frac{c}{\lambda}$ به دست می آید؛ بنابراین انرژی هر فوتون را می توان طبق رابطه $E = \frac{hc}{\lambda}$

به دست آورد. همان طور که از این رابطه مشخص است انرژی با طول موج رابطه عکس دارد پس می توان نوشت:

$$\frac{E_3}{E_1} = \frac{\lambda_1}{\lambda_3} \rightarrow \frac{E_3 = 6 \text{ eV}}{E_1 = 12 \text{ eV}} \rightarrow \frac{6}{12} = \frac{\lambda_1}{\lambda_3} \Rightarrow \lambda_3 = 2\lambda_1$$

بنابراین اگر فرض کنیم $\lambda_3 = \lambda_2 + \lambda_1$ است، پس λ_3 برابر می شود با:

$$\lambda_3 = \lambda_1 + \lambda_2 = 3\lambda_1$$

حال می توانیم طبق رابطه مقایسه ای $\frac{E_3}{E_1} = \frac{\lambda_1}{\lambda_3}$ ، انرژی فوتون با طول موج λ_3 را محاسبه کنیم:

$$\frac{E_3}{E_1} = \frac{\lambda_1}{\lambda_3} \Rightarrow \frac{E_3}{12} = \frac{\lambda_1}{3\lambda_1} \Rightarrow E_3 = 4 \text{ eV}$$

توجه داشته باشید در صورت سؤال انرژی را بر حسب ژول خواسته است پس کافی است E_3 را در مقدار بار الکتریکی الکترون ضرب کنیم:

$$E_3 = 4 \text{ eV} = 4 \times 1/6 \times 10^{-19} = 6/4 \times 10^{-19} \text{ J}$$

گروه آموزشی ماز

۶- کدام گزینه در مورد الگوهای اتمی نادرست است؟

- (۱) الگوی اتمی رادرفورد، پایداری اتم، گسسته بودن طیف اتمی و ساختار هسته را توجیه نمی کند.
- (۲) یکی از ناکامی های مدل تامسون این بود که بسامدهای تابش گسیل شده از اتم که این مدل پیش بینی می کرد با نتایج تجربی سازگار نبود.
- (۳) سهم ناچیز الکترون ها در جرم اتم از ویژگی های مدل اتمی تامسون بود.
- (۴) طبق مدل رادرفورد اگر الکترون به دور هسته در حال گردش باشد، به تدریج به هسته نزدیک شده و بسامد موج گسیل شده از آن کاهش می یابد.

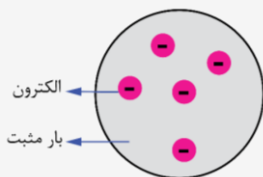
(آسان - مفهومی / خطبه خط کتاب درسی - ۱۳۰۵)

پاسخ: گزینه ۴

مدل اتمی تامسون

جوزف تامسون موفق به کشف الکترون و اندازه گیری نسبت بار به جرم $\frac{e}{m}$ آن شد.

مدل تامسون: اتم همچون کره ای است که بار مثبت به طور همگن در سرتاسر آن گسترده شده است و الکترون ها که سهم ناچیزی در جرم اتم دارند، مانند کشمش های کبک در جاهای مختلف آن پراکنده شده اند.

در مدل اتمی تامسون، وقتی الکترون ها با بسامدهای معینی حول وضع تعادلش نوسان می کنند این نوسان سبب تابش امواج الکترومغناطیسی از اتم می شود.

یکی از ناکامی های مدل تامسون این بود که بسامدهای تابش گسیل شده از اتم که این مدل پیش بینی می کرد با نتایج تجربی سازگار نبود.

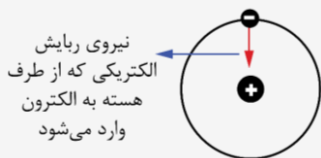
مدل هسته‌ای اتم یا مدل رادرفورد (مدل اتم هسته‌ای)

رادرفورد با انجام آزمایش تابش ذرات آلفا بر ورقه نازک طلا، مدل خود را ارائه داد. طبق این مدل، اتم دارای یک هسته بسیار چگال و کوچک و با بار مثبت است که با تعدادی الکترون در فاصله‌های به نسبت دور احاطه شده است.

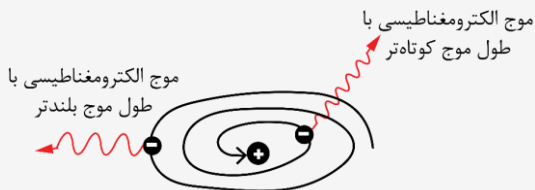
در حالت طبیعی، اتم از نظر الکتریکی خنثی است زیرا بار مثبت هسته درست مساوی مجموع بار منفی الکترون‌هایی است که هسته را دربر گرفته‌اند.

ناتوانی مدل هسته‌ای رادرفورد در تبیین پایداری:

۱- اگر الکترون نسبت به هسته ساکن فرض شود بر اثر نیروی ربایش الکتریکی روی هسته سقوط می‌کند.

۲- اگر الکترون به دور هسته بچرخد طیف پیوسته گسیل می‌کند و سرانجام روی هسته فرومی‌افتد.

ایرادات الگوی اتمی رادرفورد:

- ۱- پایداری اتم را توجیه نمی‌کند.
- ۲- گسسته بودن طیف اتمی را توجیه نمی‌کند.
- ۳- ساختار هسته را توجیه نمی‌کند.

پاسخ تشریحی:

فقط گزینه ۴ نادرست است. طبق مدل رادرفورد اگر الکترون به دور هسته در حال گردش باشد، به تدریج به هسته نزدیک شده و بسامد موج گسیل شده از آن افزایش می‌یابد.

گروه آموزشی ماز

۷- در پدیده فوتوالکتریک چند مورد از عبارتهای زیر درست است؟

الف: طبق دیدگاه فیزیک کلاسیک، در هر بسامدی می‌توانیم پدیده فوتوالکتریک را مشاهده کنیم.

ب: اگر بسامد نور تابیده شده از بسامد آستانه بیش تر باشد، با افزایش شدت تابش در همان بسامد، انرژی جنبشی فوتوالکتریک‌ها بیش تر می‌شود.

پ: اگر پرتو بنفش با شدت کم نتواند الکترون از سطح فلز جدا کند، پرتو قرمز با شدت بالا ممکن است بتواند باعث ایجاد پدیده فوتوالکتریک در سطح آن فلز شود.

ت: مدل موجی نور، در پدیده فوتوالکتریک ناتوان است؛ بنابراین اینشتین نظریه فوتوالکتریک را برای توجیه این پدیده ارائه نمود.

۴ (۴)

۳ (۳)

۲ (۲)

۱ (۱)

(متوسط - مفهومی - ۱۳۰۵)

پاسخ: گزینه ۲

پاسخ تشریحی:

عبارتهای (الف) و (ت) طبق متن کتاب درسی صحیح هستند.

نادرستی ب: انرژی جنبشی فوتوالکتریک‌ها فقط به بسامد نور تابیده شده و جنس فلز بستگی دارد.

نادرستی پ: اگر هر فوتون بنفش نتواند الکترون را از اتم جدا کند بنابراین فوتون‌های طیف قرمز نیز نمی‌تواند باعث ایجاد پدیده شود. (بنفش $hf < hf_{\text{قرمز}}$)

گروه آموزشی ماز

۸- در یک آزمایش فوتوالکتریک، از فلزی با بسامد آستانه f_0 استفاده شده است. چه تعداد از عبارتهای زیر صحیح است؟

الف: اگر از نوری با بسامد $2f_0$ استفاده کنیم، فوتوالکتریک رخ نمی‌دهد.

ب: هنگام استفاده از نوری با بسامد $\frac{f_0}{2}$ ، افزایش شدت نور فرودی باعث افزایش تعداد فوتوالکتریک‌ها می‌شود.

پ: هنگام استفاده از نوری با بسامد $4f_0$ ، افزایش شدت نور فرودی باعث افزایش انرژی جنبشی بیشینه فوتوالکتریک‌ها می‌شود.

۳ (۴)

۲ (۳)

۱ (۲)

صفر (۱)

نکته:

هنگامی که نوری با بسامد f به فلزی با بسامد آستانه f_0 می‌تابد، سه حالت زیر رخ می‌دهد.

۱- $f > f_0$: در این حالت انرژی فوتون‌های تابیده شده به حد کافی بزرگ است و می‌توانند الکترون‌های فلز را از آن جدا کنند و پدیده فوتوالکتریک رخ می‌دهد. در این حالت خوب است که نکات زیر را بدانید:

الف) اگر بدون تغییر در تعداد فوتون‌ها، بسامد موج (f) را افزایش دهیم، انرژی جنبشی بیشینه فوتوالکترون‌ها افزایش می‌یابد.

ب) اگر بدون تغییر در بسامد نور (f)، تعداد فوتون‌ها را افزایش دهیم، یعنی شدت نور را زیاد کنیم، انرژی جنبشی بیشینه فوتوالکترون‌ها تغییر نمی‌کند ولی تعداد الکترون‌های جدا شده از فلز افزایش می‌یابد.

۲- $f < f_0$: در این حالت انرژی فوتون‌های تابیده شده به حد کافی بزرگ نیست و نمی‌توانند الکترون‌های فلز را از آن جدا کنند و پدیده فوتوالکتریک رخ نمی‌دهد. در این حالت خوب است که نکات زیر را بدانید:

الف: اگر بدون تغییر در تعداد فوتون‌ها، بسامد موج (f) را افزایش دهیم، ممکن است پدیده فوتوالکتریک رخ بدهد یا ندهد. اگر بسامد نور از بسامد آستانه فلز بیشتر شود یا با آن برابر شود، فوتوالکتریک رخ می‌دهد.

ب: اگر بدون تغییر در بسامد نور (f)، تعداد فوتون‌ها را افزایش دهیم، یعنی شدت نور را زیاد کنیم، با توجه به این‌که اصلاً پدیده فوتوالکتریک رخ نمی‌دهد، هیچ تغییری صورت نمی‌گیرد و همچنان هیچ الکترونی از فلز جدا نمی‌شود.

۳- $f = f_0$: در این حالت پدیده فوتوالکتریک رخ می‌دهد و کل انرژی هر فوتون صرف شده شدن الکترون از سطح فلز می‌شود ولی انرژی جنبشی الکترون‌های جدا شده صفر می‌شود.

پاسخ تشریحی:

بسامد آستانه فلز f_0 است، یعنی نورهایی با بسامد بزرگ‌تر یا مساوی f_0 باعث ایجاد پدیده فوتوالکتریک می‌شوند، درحالی‌که نورهایی با بسامد کم‌تر از f_0 نمی‌توانند پدیده فوتوالکتریک را ایجاد کنند. در ادامه به بررسی عبارت‌ها می‌پردازیم.

بررسی موارد:

الف: بسامد $2f_0$ بزرگ‌تر از بسامد آستانه است، پس پدیده فوتوالکتریک رخ می‌دهد. (*)

ب: هنگام استفاده از نوری با بسامد $\frac{f_0}{4}$ ، اصلاً پدیده فوتوالکتریک رخ نمی‌دهد و هیچ الکترونی از فلز جدا نمی‌شود و در نتیجه تغییر شدت نور و تعداد فوتون‌ها

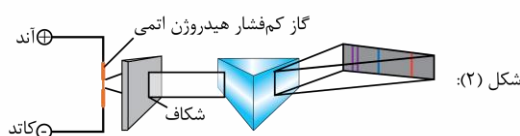
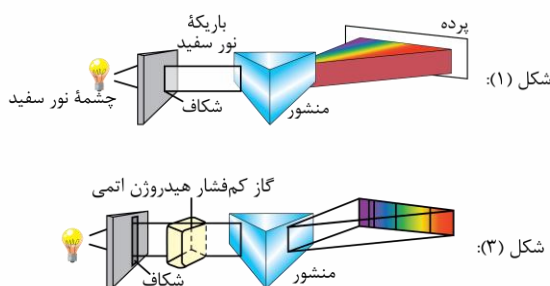
تأثیری بر تعداد فوتوالکترون‌ها ندارد، چون اصلاً فوتوالکترونی نداریم. (*)

پ: با استفاده از نوری با بسامد $4f_0$ ، پدیده فوتوالکتریک رخ می‌دهد. در این حالت اگر شدت نور فرودی یا به عبارتی تعداد فوتون‌های فرودی را زیاد کنیم، تعداد الکترون‌هایی که از فلز جدا می‌شوند بیشتر می‌شود ولی انرژی جنبشی بیشینه فوتوالکترون‌ها تغییری نمی‌کند، زیرا هر الکترون فقط با یک فوتون

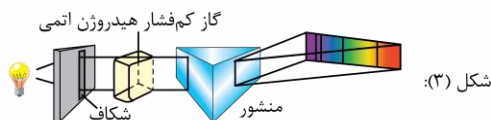
برهم‌کنش می‌کند و تعداد فوتون‌ها تأثیری در انرژی جنبشی الکترون‌ها ندارد. (*)

گروه آموزشی ماز

۹- در شکل‌های زیر، سه طیف، نشان داده شده است. از چند مورد از آن‌ها می‌توان برای شناسایی عناصر استفاده کرد؟

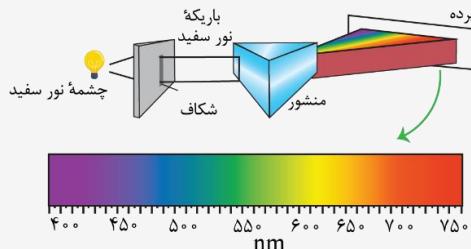
- ۱) صفر
- ۲) ۱
- ۳) ۲
- ۴) ۳

انواع طیف‌های اتمی

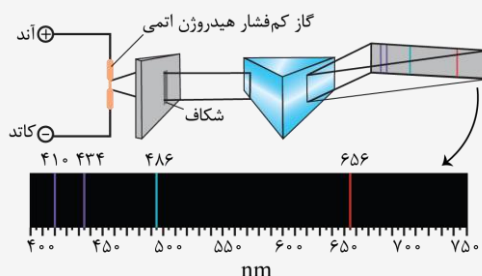
۱- طیف گسیلی (نشری) پیوسته:

همه اجسام در هر دمایی که باشند، از خود امواج الکترومغناطیسی گسیل (نشر) می‌کنند که به آن تابش گرمایی گفته می‌شود. برای یک جسم جامد، نظیر رشته داغ یک لامپ روشن، این امواج شامل گستره پیوسته‌ای از طول موج‌ها است. به همین دلیل طیف ایجاد شده در این شرایط را طیف گسیلی پیوسته یا به اختصار طیف پیوسته می‌نامند.

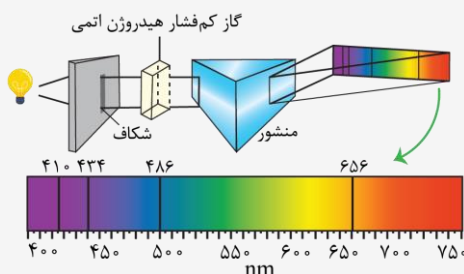
۲- طیف گسیلی (نشری) خطی:

تشکیل طیف پیوسته توسط جسم جامد، ناشی از برهم‌کنش قوی بین اتم‌های سازنده آن است. حال آن‌که گازهای کم‌فشار و رقیق، که اتم‌های منفرد آن‌ها از برهم‌کنش‌های قوی موجود در جسم جامد آزادند به جای طیف پیوسته، طیفی گسسته را گسیل می‌کنند که شامل طول موج‌های معینی است. این طیف گسسته را، معمولاً طیف گسیلی خطی یا به اختصار طیف خطی می‌نامند و طول موج‌های ایجاد شده در آن، برای اتم‌های هر گاز منحصر به فرد هستند و سرخ‌های مهمی را درباره نوع و ساختار اتم‌های آن گاز به دست می‌دهند.

۳- طیف جذبی خطی:

در تابشی که از خورشید گسیل می‌شود و به زمین می‌رسد بعضی از طول موج‌ها وجود ندارند. امروزه می‌دانیم بسیاری از این خط‌های تاریک طیف خورشید ناشی از جذب طول موج‌های مربوط به این خط‌ها توسط گازهای جو خورشید است. خط‌های دیگر به سبب جذب نور در گازهای جو زمین پدید می‌آیند.

در مورد رابطه طیف گسیلی خطی و طیف جذبی خطی به دو نکته زیر توجه کنید:

الف: هم در طیف گسیلی و هم در طیف جذبی اتم‌های گاز هر عنصر، طول موج‌های معینی وجود دارد که از مشخصه‌های آن عنصر است؛ یعنی طیف گسیلی و طیف جذبی هیچ دو گازی همانند یکدیگر نیست.

ب: اتم‌های هر گاز دقیقاً همان طول موج‌هایی را از نور سفید جذب می‌کنند که اگر دمای آن‌ها به اندازه کافی بالا رود و یا به هر صورت دیگر برانگیخته شوند، آن‌ها را تابش می‌کنند.

با توجه به توضیحات فوق، فقط شکل‌های (۲) و (۳) گسسته بوده و می‌توان برای شناسایی عناصر از آن‌ها استفاده کرد.

گروه آموزشی ماز

۱۰- چه تعداد از عبارات‌های زیر صحیح است؟

الف: همه اجسام در هر دمایی که باشند از خود امواج الکترومغناطیسی گسیل می‌کنند.

ب: برای یک جسم جامد نظیر رشته داغ یک لامپ روشن، طیف ایجاد شده از نوع طیف گسیلی گسسته است.

پ: تشکیل طیف پیوسته توسط جسم جامد ناشی از برهم‌کنش قوی بین اتم‌های سازنده آن است.

ت: طیف گسیلی ناشی از گازهای کم‌فشار و رقیق طیف گسیلی پیوسته است.

۴ (۴)

۳ (۳)

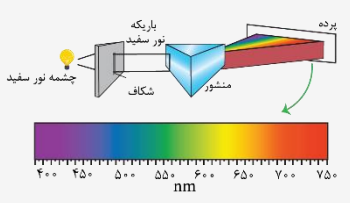
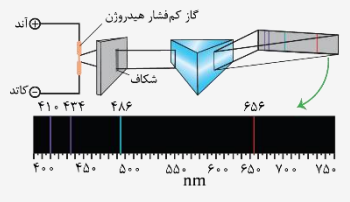
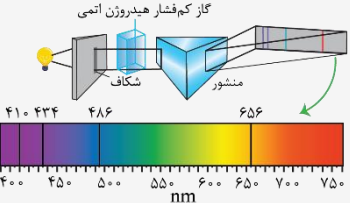
۲ (۲)

۱ (۱)

طیف‌های گسیلی

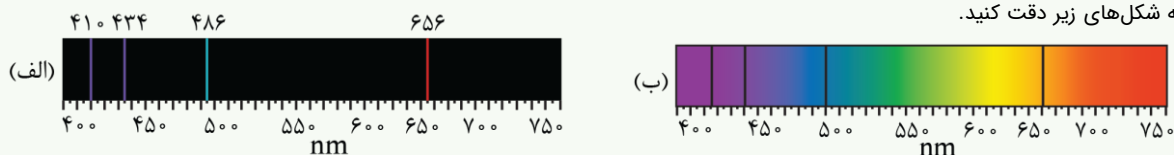
به‌طور کلی طیف حاصل از اجسام به دو صورت گسیلی و جذب می‌باشد. در طیف‌های گسیلی طیف حاصل از عناصر به‌طور مستقیم روی طیف‌سنج ظاهر می‌شود و در طیف جذبی نور سفید از جسم موردنظر عبور داده می‌شود و طیف حاصل در طیف‌سنج آشکار می‌شود. از یک دیدگاه دیگر می‌توان طیف‌ها را به دو دسته پيوسته و خطی تقسیم‌بندی کرد. در طیف‌های پیوسته، گستره پيوسته‌ای از طول موج‌ها را شاهد هستیم، اما در طیف‌های گسسته فقط طول موج‌های معینی وجود دارند.

برای یک جمع‌بندی بسیار جامع از مبحث طیف‌نمایی لطفاً جدول زیر را به دقت بررسی کنید:

انواع طیف	نوع ایجاد طیف	شکل طیف حاصل	مثال	شکل آزمایش طیف‌نمایی
پیوسته	گسیلی (نشری)	گستره‌ای پیوسته از طول موج‌های مختلف	طیف حاصل از جامدات یا مایعات ملتهب	
خطی (گسسته)	گسیلی (نشری)	صفحه‌ای تاریک با خط‌های رنگی (طول موج‌های نشر شده)	طیف حاصل از بخار یک عنصر	
	جذب	صفحه‌ای رنگی با خط‌های تاریک (طول موج‌های جذب‌شده)	عبور نور سفید از بخار یک عنصر	

نکته:

۱- هم در طیف گسیلی و هم در طیف جذبی اتم‌های گاز هر عنصر، طول موج‌های معینی وجود دارند که از مشخصه‌های آن عنصر است؛ یعنی طیف گسیلی و طیف جذبی هیچ دو گازی همانند یکدیگر نیست.
 ۲- اتم‌های هر گاز دقیقاً همان طول موج‌هایی را از نور سفید جذب می‌کنند که اگر دمای آن‌ها به اندازه کافی بالا رود و یا به هر صورت دیگر برانگیخته شوند، آن‌ها را تابش می‌کنند. به شکل‌های زیر دقت کنید.

تست:

طیف یک قطعه فلز گداخته که توسط طیف‌سنج تشکیل شده، چگونه طیفی است؟
 (۱) جذب خطی (۲) نشری خطی (۳) جذبی پیوسته (۴) نشری پیوسته

پاسخ: گزینه ۴

با توجه به این‌که فلز گداخته موج الکترومغناطیسی گسیل می‌کند، طیف نشری است نه جذبی. از طرفی طیفی که از جامدها و یا مایع‌های مذاب گسیل می‌شود، پیوسته است؛ یعنی بین طول موج‌های مختلف آن فاصله‌ای وجود ندارد؛ پس طیف فلز گداخته، طیف نشری پیوسته است.

پاسخ سرنوشتی:

علت نادرستی عبارت‌های ب و ت:

طیف گسیلی ناشی از اجسام جامد داغ، طیف گسیلی پیوسته و طیف گسیلی ناشی از گازهای کم‌فشار و رقیق، طیف گسیلی خطی است، که برای اتم‌های هر گاز منحصر به فرد است.

۱۱- الکترون اتم هیدروژن در مدار $n = 7$ قرار دارد. با در نظر گرفتن تمامی گذارهای ممکن، در یک گذار شعاع مدار ۸۴ درصد کاهش می‌یابد. طول موج گسیل شده در این گذار چند نانومتر است؟ ($R = 0.1 \text{ nm}^{-1}$)

- (۱) $\frac{1000}{21}$ (۲) $\frac{1600}{3}$ (۳) $\frac{1225}{12}$ (۴) $\frac{3920}{9}$

پاسخ: گزینه ۱ (سخت - محاسباتی - ۱۲۰۵)

$$r' = r - \frac{84}{100}r \rightarrow r' = \frac{16}{100}r \rightarrow r' = \frac{4}{25}r$$

$$r = n^2 a. \rightarrow \frac{r'}{r} = \left(\frac{n'}{n}\right)^2 \rightarrow \frac{4}{25} = \left(\frac{n'}{n}\right)^2 \rightarrow n' = \frac{2}{5}n$$

الکترون در مدار $n = 7$ قرار دارد که احتمال انجام ۲۱ گذار با طول موج‌های متفاوت وجود دارد. در این میان باید گذاری انتخاب شود که شماره مدار $\frac{2}{5}$ برابر شود که تنها حالتی که امکان دارد گذار از $n = 5$ به $n' = 2$ می‌باشد.

$$\frac{1}{\lambda} = R \left(\frac{1}{n'^2} - \frac{1}{n^2} \right) \rightarrow \frac{1}{\lambda} = \frac{1}{100} \left(\frac{1}{2^2} - \frac{1}{5^2} \right)$$

$$\rightarrow \frac{1}{\lambda} = \frac{21}{100} \rightarrow \lambda = \frac{10000}{21} \text{ nm}$$

گروه آموزشی ماز

۱۲- الکترون اتم هیدروژن در حالت پایه قرار دارد. اگر این الکترون $1.632 \times 10^{-18} \text{ J}$ انرژی دریافت کند، شعاع مدار آن نسبت به قبل چند برابر می‌شود؟ ($e = 1.6 \times 10^{-19} \text{ J}$, $E_R = 13.6 \text{ eV}$)

- (۱) ۲ (۲) ۴ (۳) $\frac{1}{2}$ (۴) $\frac{1}{4}$

پاسخ: گزینه ۲ (متوسط - محاسباتی - ۱۲۰۵)

مدل بور

بور مدل اتمی خود را بر مبنای سه اصل زیر مطرح کرد:

اصل ۱: مدارها و انرژی‌های الکترون‌ها در هر اتم کوانتیده‌اند؛ یعنی فقط مدارها و انرژی‌های گسسته معینی مجاز هستند. طبق مدل بور شعاع مدارها در اتم هیدروژن به کمک رابطه زیر به دست می‌آید:

$$r_n = a \cdot n^2$$

r_n ← شعاع مدارهای الکترون برای اتم هیدروژن بر حسب متر (m)

a. ← شعاع کوچک‌ترین مدار در اتم هیدروژن که به آن شعاع بور نیز می‌گویند. ($a = 5 / 29 \times 10^{-11} \text{ m}$)

n ← شماره مداری که الکترون روی آن قرار دارد.

نکته:

$n = \infty$	$E_{\infty} = 0$
$n = 5$	$E_5 = -0.54 \text{ eV}$
$n = 4$	$E_4 = -0.85 \text{ eV}$
$n = 3$	$E_3 = -1.51 \text{ eV}$
$n = 2$	$E_2 = -3.4 \text{ eV}$
$n = 1$	$E_1 = -13.6 \text{ eV}$

با توجه به مدل بور انرژی الکترون در لایه‌های مختلف اتم هیدروژن به صورت شکل مقابل است. همان‌طور که می‌بینید با افزایش n فاصله انرژی لایه‌ها کاهش می‌یابد.

ریاضی داخل ۹۳:

در اتم هیدروژن، الکترون از تراز $n = 1$ به تراز $n = 3$ می‌رود. در این انتقال، شعاع مدار و انرژی الکترون، نسبت به حالت قبل، به ترتیب چند برابر می‌شوند؟

- (۱) ۳ و $\frac{1}{3}$ (۲) ۹ و $\frac{1}{9}$ (۳) ۳ و ۳ (۴) ۹ و ۹

پاسخ: گزینه ۲

با توجه به رابطه $r_n = a \cdot n^2$ و $E_n = \frac{-E_R}{n^2}$ ، شعاع مدار با مربع شماره مدار رابطه مستقیم و انرژی با مربع شماره مدار، رابطه عکس دارد.

$$\frac{r_{n'}}{r_n} = \left(\frac{n'}{n}\right)^2 = \left(\frac{3}{1}\right)^2 = 9 \quad \frac{E_{n'}}{E_n} = \left(\frac{n}{n'}\right)^2 = \left(\frac{1}{3}\right)^2 = \frac{1}{9}$$

پاسخ تشریحی:

الکترون زمانی که در حالت پایه قرار دارد یعنی در $n' = 1$ است و در این حالت انرژی الکترون برابر $13/6 \text{ eV}$ است و الکترون با جذب انرژی معادل اختلاف انرژی بین دو تراز به تراز مورد نظر می‌رود. این اختلاف انرژی را ابتدا به الکترون ولت تبدیل می‌کنیم.

$$\Delta E = \frac{1/632 \times 10^{-18}}{1/6 \times 10^{-19}} = 10/2 \text{ eV} \rightarrow 10/2 \text{ eV} = -3/4 \text{ eV} - (-13/6 \text{ eV}) \Rightarrow$$

این اختلاف انرژی بین دو تراز ۱ و ۲ است بنابراین الکترون به مدار $n = 2$ رفته است. پس شعاع آن نسبت به حالت قبل ۴ برابر می‌شود.

$$\frac{r_{n'}}{r_n} = \frac{a \cdot n'^2}{a \cdot n^2} = \frac{2^2}{1^2} = 4$$

گروه آموزشی ماز

۱۳- نسبت بلندترین طول موج به کوتاه‌ترین طول موج مربوط به رشته پفوند ($n' = 5$) برابر کدام گزینه است؟

۲۵ / ۱۱ (۴)

۳۶ / ۲۵ (۳)

۳۶ / ۱۱ (۲)

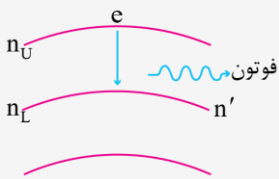
۱۱ / ۹ (۱)

(متوسط - محاسباتی - ۱۲۰۵)

پاسخ: گزینه ۲

معادله ریذبرگ

مطابق شکل روبه‌رو هنگامی که در یک اتم الکترون از لایه‌ای به لایه پایین‌تر منتقل می‌شود، فوتونی با بسامد f و طول موج λ گسیل می‌کند. برای به دست آوردن طول موج فوتون گسیل شده در اتم هیدروژن می‌توانیم از رابطه زیر استفاده کنیم:

$$\frac{1}{\lambda} = R \left(\frac{1}{n_L^2} - \frac{1}{n_U^2} \right) \quad \text{یا} \quad \frac{1}{\lambda} = R \left(\frac{1}{n_L^2} - \frac{1}{n_U^2} \right)$$

(معادله ریذبرگ)

λ ← طول موج فوتون گسیل شده برحسب نانومتر (nm)

R ← ثابت ریذبرگ ($R \approx 0.011 \text{ (nm)}^{-1}$)

n_L یا n' ← شماره لایه مقصد (لایه پایین‌تر)

n_U یا n ← شماره لایه مبدأ (لایه بالاتر)

نکته:

در رابطه ریذبرگ اگر R برحسب $(\text{nm})^{-1}$ جایگذاری شود، λ برحسب (nm) به دست می‌آید که معمولاً در سؤالات کنکور طول موج برحسب نانومتر خواسته می‌شود و نیازی به تبدیل واحد نیست.

بر مبنای لایه مقصد فوتون‌های گسیلی از اتم هیدروژن گروه‌بندی می‌شوند، به هر گروه در اصطلاح یک رشته اتمی گفته می‌شود و هر رشته را با نام یک دانشمند نام‌گذاری می‌کنند. به طور مثال اگر الکترون‌ها از لایه بالاتر به لایه شماره (۱) منتقل شوند، رشته مورد نظر را رشته لیمان می‌نامند و به الکترون‌ها و فوتون‌های مورد نظر الکترون لیمان یا فوتون لیمان می‌گویند.

مثال:

طول موج پنجمین خط طیف اتم هیدروژن در رشته المر ($n' = 2$) تقریباً چند نانومتر است و این خط در کدام گستره طیف موج‌های الکترومغناطیسی قرار دارد؟

$$(R = 0.011 \text{ (nm)}^{-1})$$

۳۹۶ (۴) فرابنفش

۳۹۶ (۳) فروسرخ

۴۳۳ (۲) فرابنفش

۴۳۳ (۱) مرئی

پاسخ: گزینه ۴

گام اول: پنجمین خط طیف اتم هیدروژن در رشته بالمر ($n' = 2$) در گذار الکترون از $n = n' + 5 = 7$ به $n' = 2$ رخ می‌دهد. طبق رابطه $\frac{1}{\lambda} = R \left(\frac{1}{n'^2} - \frac{1}{n^2} \right)$ ، طول موج این خط برابر است با:

$$\frac{1}{\lambda} = R \left(\frac{1}{n'^2} - \frac{1}{n^2} \right) \rightarrow \frac{1}{\lambda} = \frac{11}{10000} \left(\frac{1}{2^2} - \frac{1}{7^2} \right)$$

$$\rightarrow \frac{1}{\lambda} = \frac{11}{10000} \left(\frac{45}{49 \times 4} \right) \rightarrow \lambda \approx 396 \text{ nm}$$

گام دوم: طول موج خطوط چهارم، پنجم و ... در رشته بالمر در ناحیه فرابنفش قرار دارند.

پاسخ تسریع

بلندترین طول موج مربوط به هر رشته برابر است. در حالتی به دست می‌آید که $n = n' + 1$ باشد پس در نتیجه:

$$\frac{1}{\lambda_{\max}} = R \left(\frac{1}{n'^2} - \frac{1}{n^2} \right) = R \left(\frac{1}{25} - \frac{1}{36} \right) = R \frac{11}{36 \times 25} \rightarrow \lambda_{\max} = \frac{36 \times 25}{11R}$$

کوتاه‌ترین طول موج زمانی است که $n = \infty$ باشد پس:

$$\frac{1}{\lambda_{\min}} = R \left(\frac{1}{n'^2} - \frac{1}{n^2} \right) \rightarrow \frac{1}{\lambda_{\min}} = R \left(\frac{1}{25} - \frac{1}{\infty^2} \right) \rightarrow \lambda_{\min} = \frac{25}{R}$$

حال خواسته سؤال برابر است با:

$$\frac{\lambda_{\max}}{\lambda_{\min}} = \frac{\frac{36 \times 25}{11R}}{\frac{25}{R}} = \frac{36}{11}$$

گروه آموزشی ماز

۱۴- اختلاف بسامد خط‌های سوم و چهارم رشته لیمان ($n' = 1$) چند گیگاهرتز است؟ ($R = 0.01 \text{ (nm)}^{-1}$, $c = 3 \times 10^8 \text{ m/s}$)

۱۴) $\frac{87}{5}$

۱۳) $\frac{87500}{3}$

۱۲) $67/5$

۱) 67500

(سخت - محاسباتی - ۱۲۰۵)

پاسخ: گزینه ۱

نکته:

۱- هنگامی که الکترون از مدار برانگیخته n به مدار n' می‌آید و $n' < n$ است، فوتونی تابش می‌کند که طول موج آن از رابطه زیر به دست می‌آید.

$$\frac{1}{\lambda} = R \left(\frac{1}{n'^2} - \frac{1}{n^2} \right)$$

$$R \approx 0.01 \text{ (nm)}^{-1}$$

۲- با ضرب کردن دو طرف رابطه فوق در سرعت نور (c)، بسامد فوتون تابش شده به دست می‌آید.

$$\frac{f}{\lambda} = Rc \left(\frac{1}{n'^2} - \frac{1}{n^2} \right)$$

$$\rightarrow f = Rc \left(\frac{1}{n'^2} - \frac{1}{n^2} \right)$$

دقت کنید که در رابطه بالا برای محاسبه بسامد، باید R برحسب m^{-1} جایگذاری شود.

$$R = 0.01 \text{ (nm)}^{-1} = 10^7 \text{ m}^{-1}$$

۳- فرض کنید الکترون یک بار از مدار n_1 به مدار n' می‌رود و فوتونی با بسامد f_1 تابش می‌کند و بار دوم از مدار n_2 به مدار n' می‌رود و فوتونی با بسامد f_2 تابش می‌کند. اختلاف این دو بسامد برابر است با:

$$\begin{cases} f_1 = Rc \left(\frac{1}{n_1^2} - \frac{1}{n_2^2} \right) \\ f_2 = Rc \left(\frac{1}{n_1'^2} - \frac{1}{n_2'^2} \right) \end{cases} \rightarrow \Delta f = f_2 - f_1 = Rc \left(\frac{1}{n_1'^2} - \frac{1}{n_2'^2} - \frac{1}{n_1^2} + \frac{1}{n_2^2} \right)$$

پاسخ تشریحی:

خط سوم رشته لیمان به معنی گذار از تراز $n_1 = 4$ به $n' = 1$ است و خط چهارم آن به معنی گذار از تراز $n_2 = 5$ به $n' = 1$ می‌باشد. با استفاده از نکته ارائه شده می‌توان نوشت:

$$\Delta f = Rc \left(\frac{1}{n_1'^2} - \frac{1}{n_2'^2} - \frac{1}{n_1^2} + \frac{1}{n_2^2} \right)$$

$$\rightarrow \Delta f = \underbrace{0.01 \times 10^9}_{\frac{1}{m} \text{ بر حسب } R} \times 3 \times 10^8 \times \left(\frac{1}{4^2} - \frac{1}{5^2} \right)$$

$$\rightarrow \Delta f = 3 \times 10^{15} \times \left(\frac{1}{16} - \frac{1}{25} \right) = 3 \times 10^{15} \times \frac{9}{400} \text{ Hz}$$

$$\rightarrow \Delta f = 67.5 \times 10^{12} \text{ Hz} = 67.5 \text{ GHz}$$

گروه آموزشی ماز

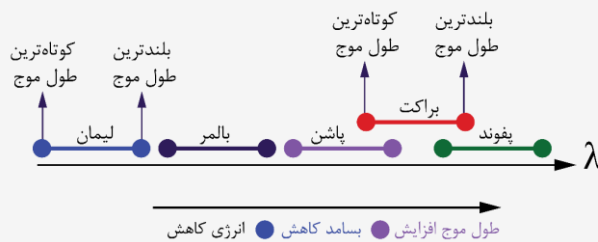
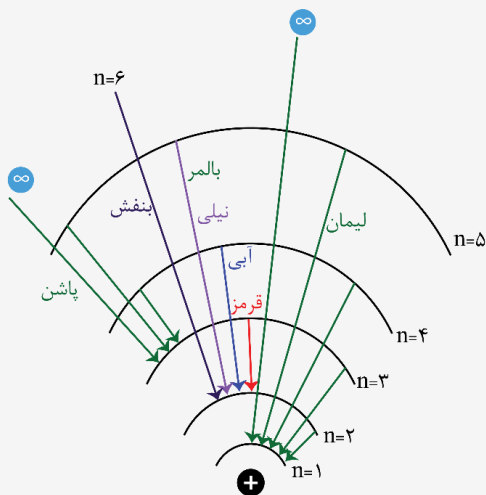
۱۵- اختلاف بیش‌ترین و کم‌ترین بسامد طیف گسیلی هیدروژن (گستره بسامد) در کدام رشته ۲۱۲/۵ THz است؟ ($h = 4 \times 10^{-15} \text{ eV.s}$, $E_R = 13/6 \text{ eV}$)
 (۱) بالمر ($n' = 2$) (۲) پاشن ($n' = 3$) (۳) براکت ($n' = 4$) (۴) پفوند ($n' = 5$)

(سخت - محاسباتی - ۱۲۰۵)

پاسخ: گزینه ۲

گستره طول موج

اختلاف کوتاه‌ترین و بلندترین طول موج در هر رشته را گستره طول موج‌های آن رشته می‌نامند.

نام طیف	مسیر	کوتاه‌ترین طول موج (بیش‌ترین انرژی و بسامد)	بلندترین طول موج (کم‌ترین انرژی و بسامد)	ناحیه طیف
لیمان	از $n > 1$ تا $n' = 1$	از $n = \infty$ به $n' = 1$	از $n = 2$ به $n' = 1$	فرا بنفش
بالمر	از $n > 2$ تا $n' = 2$	از $n = \infty$ به $n' = 2$	از $n = 3$ به $n' = 2$	فرا بنفش و مرئی، چهار خط اول مرئی هستند (قرمز، آبی، نیلی، بنفش)
پاشن	از $n > 3$ تا $n' = 3$	از $n = \infty$ به $n' = 3$	از $n = 4$ به $n' = 3$	فروسرخ
براکت	از $n > 4$ تا $n' = 4$	از $n = \infty$ به $n' = 4$	از $n = 5$ به $n' = 4$	فروسرخ
پفوند	از $n > 5$ تا $n' = 5$	از $n = \infty$ به $n' = 5$	از $n = 6$ به $n' = 5$	فروسرخ

بیشترین بسامد یک رشته از ∞ به n' است:

$$hf = E_{\infty} - E_{n'} \rightarrow hf = \underbrace{\left(-\frac{E_R}{\infty}\right)}_{\text{صفر}} - \left(-\frac{E_R}{n'^2}\right)$$

$$\rightarrow f = \frac{E_R}{h} \left(\frac{1}{n'^2}\right)$$

کمترین بسامد یک رشته از $n'+1$ به n' است:

$$hf' = \left(-\frac{E_R}{(n'+1)^2}\right) - \left(-\frac{E_R}{n'^2}\right) \rightarrow f' = \frac{E_R}{h} \left(\frac{1}{n'^2} - \frac{1}{(n'+1)^2}\right)$$

حال برای به دست آوردن گستره بسامد، مقادیر f و f' را از هم کم می‌کنیم که عبارت $\frac{1}{n'^2}$ حذف می‌شود:

$$\text{گستره بسامد: } f - f' = \frac{E_R}{h} \left(\frac{1}{(n'+1)^2}\right)$$

$$212/5 \times 10^{12} = \frac{13/6}{4 \times 10^{-15} (n'+1)^2} \rightarrow (n'+1)^2 = \frac{1000}{62/5}$$

$$\rightarrow (n'+1)^2 = 16 \rightarrow n' = 3$$

گروه آموزشی ماز

۱۶- بیشینه طول موج فوتون گسیل شده در سری لیمان ($n'=1$) برای اتم هیدروژن، چند برابر کمینه طول موج فوتون گسیل شده در سری پاشن ($n'=3$) برای اتم هیدروژن است؟

$$\frac{1}{27} (4)$$

$$\frac{2}{27} (3)$$

$$\frac{4}{27} (2)$$

$$\frac{1}{27} (1)$$

(متوسط - محاسباتی - ۱۲۰۵)

پاسخ: گزینه ۲

نکته:

۱- اگر بیشترین بسامد یا انرژی مربوط به یک رشته اتم هیدروژن (مثلاً رشته لیمان) را از ما خواستند، الکترون باید از مدار $n = \infty$ به مدار مقصد برود.

رشته لیمان: $n' = 1$, $n = \infty$

رشته بالمر: $n' = 2$, $n = \infty$

رشته پاشن: $n' = 3$, $n = \infty$

رشته براکت: $n' = 4$, $n = \infty$

رشته پفوند: $n' = 5$, $n = \infty$

دقت کنید که بیشترین بسامد یا انرژی، هم‌معنی کمترین طول موج است.

۲- اگر کمترین بسامد یا انرژی مربوط به یک رشته اتم هیدروژن (مثلاً رشته لیمان) را از ما خواستند، الکترون باید از نزدیکترین مدار به مدار مقصد برود.

رشته لیمان: $n' = 1$, $n = 2$

رشته بالمر: $n' = 2$, $n = 3$

رشته پاشن: $n' = 3$, $n = 4$

رشته براکت: $n' = 4$, $n = 5$

رشته پفوند: $n' = 5$, $n = 6$

دقت کنید که کمترین بسامد یا انرژی، هم‌معنی بیشترین طول موج است.

بیشینه طول موج رشته لیمان مربوط به گذار الکترون از مدار $n = 2$ به مدار $n' = 1$ است و برابر است با:

$$\frac{1}{\lambda_{\max}} = R \left(\frac{1}{n'^2} - \frac{1}{n^2} \right) = R \left(\frac{1}{1} - \frac{1}{4} \right) = \frac{3R}{4} \rightarrow \lambda_{\max} = \frac{4}{3R}$$

کمینه طول موج رشته پاشن مربوط به گذار الکترون از مدار $n = \infty$ به مدار $n' = 3$ است و برابر است با:

$$\frac{1}{\lambda_{\min}} = R \left(\frac{1}{n'^2} - \frac{1}{n^2} \right) = R \left(\frac{1}{9} - \frac{1}{\infty} \right) = \frac{R}{9} \rightarrow \lambda_{\min} = \frac{9}{R}$$

بنابراین نسبت خواسته شده برابر است با:

$$\frac{\lambda_{\max}}{\lambda_{\min}} = \frac{4}{\frac{9}{R}} = \frac{4}{9} \cdot R$$

گروه آموزشی ماز

۱۷- بازده یک دستگاه لیزر ۰/۰۳ درصد است. اگر در مدت ۵ دقیقه، 9×10^{18} فوتون با طول موج 496 nm از این دستگاه خارج شود، توان ورودی لیزر چند

وات است؟ ($hc = 1240 \text{ eV.nm}$, $e = 1/6 \times 10^{-19} \text{ C}$)

۲۵ (۴)

۲/۵ (۳)

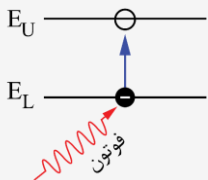
۴۰ (۲)

۰/۴ (۱)

پاسخ: گزینه ۲ (متوسط - محاسباتی - ۱۳۰۵)

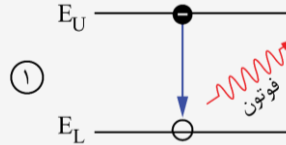
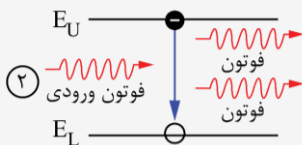
الف- فرایند جذب فوتون: وقتی یک الکترون از تراز انرژی پایین تر به تراز انرژی بالاتر جهش می کند، یک فوتون جذب می شود. انرژی فوتون جذب شده دقیقاً برابر با اختلاف انرژی دو تراز است.

ب- فرایند گسیل فوتون: وقتی یک الکترون از تراز انرژی بالاتر به تراز انرژی پایین تر جهش می کند یک فوتون گسیل می شود. انواع گسیل:

۱- **گسیل خودبه خود:** در گسیل خودبه خود فوتون در جهتی کاتوره ای گسیل می شود.

۲- **گسیل القایی:** در گسیل القایی یک فوتون ورودی، الکترون برانگیخته را تحریک یا القا می کند تا تراز انرژی خود را تغییر دهد و به تراز پایین تر برود. برای گسیل القایی، انرژی فوتون ورودی باید دقیقاً با اختلاف انرژی های دو تراز، یکسان باشد.

۱- یک فوتون وارد و دو فوتون خارج می شود، در نتیجه این فرایند تعداد فوتون ها را افزایش می دهد و نور را تقویت می کند.

۲- فوتون گسیل شده در همان جهت فوتون ورودی حرکت می کند.

۳- فوتون گسیل شده با فوتون ورودی همگام یا دارای همان فاز است.

فوتون هایی که باریکه لیزری را ایجاد می کنند هم بسامد، هم جهت و هم فاز هستند.

در گسیل القایی یک چشمه انرژی خارجی مناسب باید وجود داشته باشد تا الکترون ها را به ترازهای انرژی بالاتر برانگیخته کند. این انرژی می تواند به روش های متعددی از جمله درخشش های شدید نور معمولی و یا تخلیه های ولتاژ بالا فراهم شود.

وارونی جمعیت الکترون ها در یک محیط لیزری، مربوط به وضعیتی است که تعداد الکترون ها در ترازهایی موسوم به **ترازهای شبه پایدار** نسبت به تراز پایین تر، بسیار بیشتر باشند.

در ترازهای شبه پایدار الکترون ها مدت زمان بسیار طولانی تری نسبت به حالت برانگیخته معمولی باقی می مانند. این زمان طولانی تر فرصت بیشتری برای افزایش وارونی جمعیت و در نتیجه تقویت نور لیزر فراهم می کند.

۱- حالت برانگیخته معمولی

۲- حالت وارونی جمعیت

۱- **حالت برانگیخته معمولی:** به طور معمول و در دمای اتاق بیشتر الکترون ها در تراز انرژی پایین تر قرار دارند.

۲- **حالت وارونی جمعیت:** در وضعیتی که وارونی جمعیت به وجود آید، بیشتر الکترون ها در تراز بالاتری در مقایسه با تراز پایین تر قرار دارند.

کاربردهای لیزر

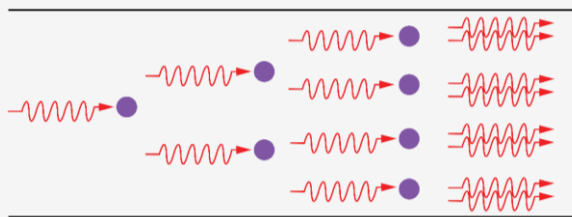
چاپگرها، نگاشتن اطلاعات روی CD و DVDها و خواندن آنها، شبکه‌های کابل نوری، اندازه‌گیری دقیق طول، دستگاه‌های جوشکاری و برشکاری (برش فلزات)، آزمایش‌های فیزیک و پژوهش‌های علمی، نجوم، سرگرمی و همچنین در حرفه پزشکی برای جراحی، برداشتن لکه‌های پوستی، چشم‌پزشکی (اصلاح دید چشم) و دندان‌پزشکی. لیزر، نور مرئی است و اساس کار آن گسیل القایی می‌باشد.

$n =$ تعداد فوتون‌های خروجی از دهانه لیزر

$n - 1 =$ تعداد الکترون‌هایی که فرایند گسیل القایی را انجام داده‌اند

$$P = \frac{nhf}{t} = \text{توان مفید لیزر}$$

$$Ra = \frac{P_{\text{مفید}}}{P_{\text{کل}}} \times 100 = \text{راندمان لیزر}$$

پاسخ تشریحی

در حل این سؤال دقت کنید که یکاها سازگاری داشته باشند. چون hc برحسب $eV \cdot nm$ است، باید الکترون‌ولت به ژول تبدیل شود و طول موج هم برحسب نانومتر در رابطه قرار داده شود:

$$hc = 1240 \text{ eV} \cdot nm = 1240 \times 10^{-19} \text{ (J} \cdot \text{nm)}$$

$$t = 5 \text{ min} = 300 \text{ s}$$

موضوع دیگری که باید به آن توجه کنید این است که 0.3% درصد را با 3% درصد اشتباه نگیرید.

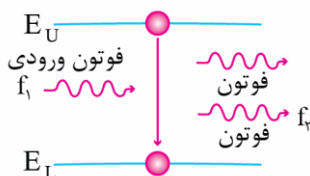
$$P_{\text{مفید}} = \frac{nhf}{t} \quad f = \frac{c}{\lambda} \rightarrow P = \frac{nhc}{\lambda t}$$

$$\rightarrow P_{\text{مفید}} = \frac{9 \times 10^{18} \times 1240 \times 10^{-19}}{496 \times 300} = 12 \times 10^{-3} \text{ W}$$

$$Ra = \frac{P_{\text{مفید}}}{P_{\text{ورودی}}} \times 100 \rightarrow 0.3 = \frac{12 \times 10^{-3}}{P} \times 100 \rightarrow P = 4 \text{ W}$$

گروه آموزشی ماز

۱۸- شکل زیر کدام پدیده را نشان می‌دهد و کدام مقایسه بین بسامدهای f_1 و f_2 صحیح است؟

(۱) گسیل خودبه‌خودی، $f_1 = f_2$

(۲) گسیل القایی، $f_1 = f_2$

(۳) گسیل خودبه‌خودی، $f_1 > f_2$

(۴) گسیل القایی، $f_1 > f_2$

(آسان - مفهومی / خطبه‌خط کتاب درسی - ۱۳۰۵)

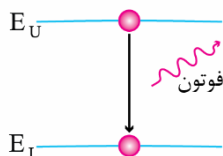
پاسخ: گزینه ۲

پاسخ تشریحی

گسیل فوتون از اتم به دو صورت انجام می‌شود.

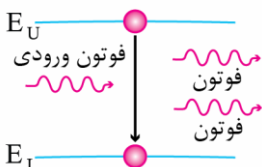
۱- گسیل خودبه‌خودی:

الکترونی که در حالت برانگیخته قرار دارد، به‌طور خودبه‌خود پس از مدتی به ترازهای پایین‌تر می‌رود و فوتون گسیل می‌کند که به آن گسیل القایی می‌گویند. در این فرایند، فوتون در جهت خودبه‌خودی گسیل می‌شود.

۲- گسیل القایی:

اگر فوتونی که انرژی آن برابر اختلاف انرژی الکترون برانگیخته با ترازهای پایین‌تر است به الکترون بتابد، می‌تواند باعث شود که الکترون به تراز پایین‌تر برود و فوتونی مشابه فوتون اولیه تابش کند که به این فرایند گسیل القایی می‌گویند.

در فرایند گسیل القایی، یک فوتون وارد و دو فوتون خارج می‌شوند و در نتیجه تعداد فوتون‌ها افزایش می‌یابد و نور تقویت می‌شود. فوتون‌های ایجاد شده در فرایند گسیل القایی، هم‌بسامد، هم‌فاز و هم‌جهت هستند؛ بنابراین شکل سؤال مربوط به گسیل القایی است و بسامدهای f_1 و f_2 برابرند.

گروه آموزشی ماز

۱۹- عنصر روبیدیم (Rb) دارای دو ایزوتوپ با عددهای جرمی ۸۵ و ۸۷ است. به ترتیب از راست به چپ، ایزوتوپ سنگین‌تر چند نوترون و چند پروتون بیش‌تر از ایزوتوپ سبک‌تر است؟

(۴) - ۲ - صفر

(۳) - صفر - صفر

(۲) - ۲ - ۲

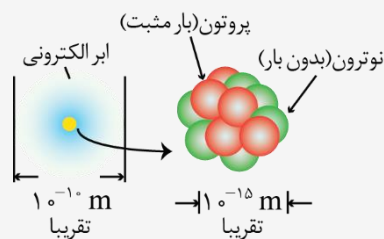
(۱) - صفر - ۲

(آسان - محاسباتی - ۱۳۰۶)

پاسخ: گزینه ۴

ساختار هسته

با ساختار هسته در درس شیمی آشنا شدین، ما اینجا بیش‌تر از جنبه درس فیزیک بررسی می‌کنیم ولی خب اگر شیمیون خوب باشه، حسابی بهتون کمک می‌کنه. یادتان هست که گفتیم در فیزیک هسته‌ای با ساختار، برهم‌کنش‌ها و واپاشی هسته‌های اتمی سروکار داریم. با توجه به شکل زیر، اتم از دو قسمت هسته و ابر الکترونی تشکیل شده است که هسته اتم در مرکز آن واقع شده است. ابعاد اتم تقریباً از مرتبه $10^{-10} m$ و ابعاد هسته اتم تقریباً از مرتبه $10^{-15} m$ است. پس شعاع

هسته اتم، تقریباً $\frac{1}{100000}$ شعاع اتم است.

با دقت در شکل مقابل می‌توان فهمید که حجم کل هسته بسیار کوچک‌تر از حجم کل اتم است.

نوکلئون: هسته اتم از نوترون‌ها و پروتون‌ها تشکیل شده است که به‌طور کلی نوکلئون نامیده می‌شوند.

نوترون که توسط جیمز چادویک، فیزیک‌دان انگلیسی کشف شد، بار الکتریکی ندارد و جرمش اندکی بیش‌تر از جرم پروتون است.

جرم اتم‌ها و همچنین اجزای تشکیل‌دهنده اتم را، افزون بر یکای کیلوگرم با یکای جرم اتمی نیز بیان می‌کنند.

یکای جرم اتمی را با u یا amu نشان می‌دهند که برابر با $\frac{1}{12}$ جرم اتم کربن ۱۲ است.

برخی از ویژگی‌های فیزیکی ذرات تشکیل‌دهنده اتم

اندکی اختلاف	جرم		بار الکتریکی (C)	ذره
	یکای جرم اتمی (u)	کیلوگرم (kg)		
}	$5/4858 \times 10^{-4}$	$9/109389 \times 10^{-31}$	$-1/6 \times 10^{-19}$	الکترون
	$1/002276$	$1/672622 \times 10^{-27}$	$+1/6 \times 10^{-19}$	پروتون
	$1/008664$	$1/674929 \times 10^{-27}$	۰	نوترون

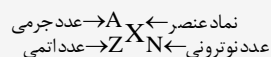
$$1 amu = 1/66 \times 10^{-27} kg$$

تعداد پروتون‌های هسته را عدد اتمی (Z) می‌نامند و در عنصرهای مختلف متفاوت است. در یک اتم خنثی، تعداد پروتون‌های هسته با تعداد الکترون‌های دور هسته برابر است. تعداد نوترون‌های هسته، عدد نوترونی (N) نامیده می‌شود. همچنین مجموع تعداد کل پروتون‌ها و نوترون‌ها را عدد جرمی (A) می‌نامند.

$$A = Z + N$$

تعداد پروتون‌ها و نوترون‌ها (عدد جرمی)
تعداد پروتون‌ها (عدد اتمی)
تعداد نوترون‌ها (عدد نوترونی)

برای یک عنصر با نماد شیمیایی X، نماد هسته به‌صورت زیر نشان داده می‌شود:

مشخص کردن N در نماد نویسی بالا ضروری نیست؛ زیرا می‌توان آن را از رابطه $A = Z + N$ به‌دست آورد. همچنین در بسیاری موارد Z را هم می‌توان ذکر نکرد؛ زیرا نماد شیمیایی عنصر، نشان‌دهنده مقدار Z است. برای مثال، هسته اتم آلومینیم را به‌جای ${}^{27}_{13}Al$ می‌توان به‌صورت ${}^{27}Al$ یا ${}^{27}Al$ نمایش داد.

ایزوتوپ‌ها: ویژگی‌های هسته را تعداد پروتون‌ها و نوترون‌های آن (عدد جرمی A) تعیین می‌کند. خواص شیمیایی هر اتم را تعداد پروتون‌های هسته (عدد اتمی Z) تعیین می‌کند. به همین سبب هسته‌هایی که تعداد پروتون مساوی ولی تعداد نوترون متفاوت دارند خواص شیمیایی یکسانی دارند، در نتیجه این هسته‌ها در جدول تناوبی عناصر هم‌مکان هستند و بنابراین ایزوتوپ (هم‌مکان) نامیده می‌شوند. به‌طور مثال، کربن به دو صورت پایدار و با درصد‌های فراوانی بسیار متفاوتی در طبیعت یافت می‌شود که یکی از ۶ پروتون و ۶ نوترون (${}^{12}_6C$)، و دیگری از آن‌ها از ۶ پروتون و ۷ نوترون (${}^{13}_6C$) تشکیل شده است. این دو هسته، ایزوتوپ‌های کربن هستند. جرم‌های اتمی درج‌شده در جدول تناوبی عناصر، میانگین جرم‌های اتمی ایزوتوپ‌های مختلف هر عنصر است که با توجه به درصد فراوانی آن‌ها حساب

شده‌اند. به جز هیدروژن، ایزوتوپ‌های مختلف یک هسته را با نام همان هسته مشخص می‌کنند. حواستان باشد که ایزوتوپ‌ها با روش‌های شیمیایی قابل جداسازی نیستند.

ایزوتوپ‌های مختلف چند عنصر و درصد فراوانی آن‌ها در طبیعت

نام عنصر	نماد	Z	N	درصد فراوانی در طبیعت	نام عنصر	نماد	Z	N	درصد فراوانی در طبیعت
هیدروژن ۱	H	۱	۰	۹۹/۹۸۸۵	کربن ۱۳	C	۱۳	۷	۱/۰۷
دوتریم (هیدروژن ۲، ${}^2\text{H}$)	D	۱	۱	۰/۰۱۱۵	کربن ۱۴	C	۱۴	۸	یافت نمی‌شود
تریتیم (هیدروژن ۳، ${}^3\text{H}$)	T	۱	۲	بسیار نادر	اورانیم ۲۳۵	U	۹۲	۱۴۳	۰/۷۱۶
کربن ۱۲	${}^{12}\text{C}$	۶	۶	۹۸/۹۳	اورانیم ۲۳۸	U	۹۲	۱۴۶	۹۹/۲۸۴

ایزوتوپ‌های یک عنصر دارای عدد اتمی یکسان و عدد جرمی متفاوت هستند. با توجه به این‌که عدد اتمی بیانگر تعداد پروتون‌های داخل هسته است، بنابراین اختلاف تعداد پروتون‌های داخل هسته برای ایزوتوپ‌های یک عنصر برابر با صفر است. از طرفی طبق رابطه $A=Z+N$ و با توجه به ثابت بودن عدد اتمی برای دو ایزوتوپ یک عنصر، اختلاف تعداد نوترون‌های دو هسته ایزوتوپ برابر با اختلاف عدد جرمی آن‌ها است. در نتیجه اختلاف تعداد نوترون‌های این دو ایزوتوپ برابر است با:

$$N' - N = A' - A = ۸۷ - ۸۵ = ۲$$

گروه آموزشی ماز

۲۰- کدام یک از عبارات‌های زیر صحیح است؟

- نیروهای هسته‌ای و الکتریکی بین همه نوکلئون‌ها وجود دارند.
- در هسته‌های سنگین، عددهای اتمی و نوترونی تقریباً برابرند.
- هر چه کاستی جرم هسته بیشتر باشد، انرژی بستگی هسته بیشتر است.
- انرژی نوکلئون‌های درون هسته کوانتیده است و اختلاف انرژی بین ترازهای انرژی نوکلئون‌ها از مرتبه eV است.

پاسخ: گزینه ۳ (آسان - خطبه‌خط کتاب درسی - ۱۳۰۶)

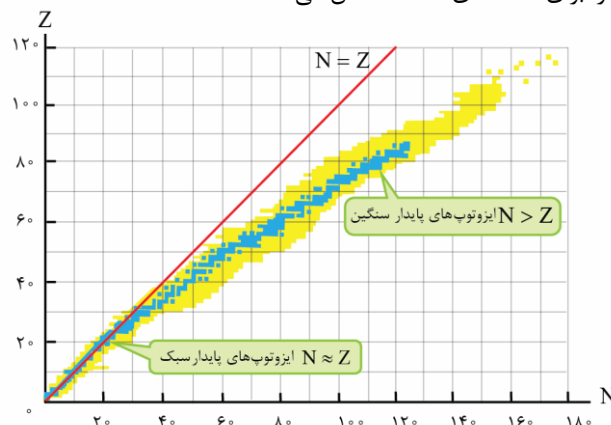

جرم هسته از مجموع جرم نوکلئون‌های تشکیل‌دهنده‌اش اندکی کم‌تر است که این اختلاف جرم را «کاستی جرم هسته» می‌نامند. طبق رابطه معروف اینشتین ($E = mc^2$)، هر چه مقدار کاستی جرم هسته بیشتر باشد، انرژی بستگی هسته نیز بیشتر است.

بررسی عبارات‌های نادرست:

(۱) نیروی هسته‌ای بین همه نوکلئون‌ها (پروتون‌ها و نوترون‌ها) وجود دارد، درحالی‌که نیروی الکتریکی فقط بین پروتون‌ها وجود دارد، زیرا بار الکتریکی نوترون‌ها خنثی است.

(۲) در هسته‌های پایدار سنگین، تعداد نوترون‌ها بسیار بیش‌تر از تعداد پروتون‌هاست، درحالی‌که برای هسته‌های پایدار سبک، این دو عدد به هم نزدیک هستند. شکل زیر نحوه تغییرات عددهای اتمی و نوترونی را برای هسته‌های مختلف نشان می‌دهد.

۴) اختلاف انرژی ترازهای نوکلئون‌ها از مرتبه keV و MeV است، درحالی‌که اختلاف انرژی ترازهای الکترون‌ها درون اتم‌ها از مرتبه eV است.

گروه آموزشی ماز

۲۱- کدام گزینه در مورد انرژی نوکلئون‌های وابسته به هسته و انرژی الکترون‌های وابسته به اتم نادرست می‌باشد؟

الف: انرژی الکترون‌های وابسته به اتم کوانتیده‌اند ولی ترازهای انرژی در هسته کوانتیده نمی‌باشند.

ب: اختلاف بین ترازهای انرژی الکترون‌ها از مرتبه keV تا MeV است.

پ: نوکلئون‌های وابسته به هسته مشابه با الکترون‌های اتم‌ها، با جذب انرژی می‌توانند به ترازهای بالاتر بروند.

- (۱) ب و پ (۲) الف و ب (۳) فقط ب (۴) فقط پ

پاسخ: گزینه ۲

(آسان - مفهومی / خطبه‌خط کتاب درسی - ۱۲۰۶)

انرژی بستگی هسته و ترازهای انرژی هسته

به انرژی لازم برای جدا کردن نوکلئون‌های یک هسته، انرژی بستگی هسته می‌گویند.

نوکلئون‌ها می‌توانند با جذب انرژی به حالت بالاتر بروند و برانگیخته شوند. هسته برانگیخته با گسیل فوتون پرنرژی به تراز پایه می‌آید.

انرژی نوکلئون‌های وابسته به هسته مانند انرژی الکترون‌های اتم کوانتیده است؛ اما در هسته اختلاف بین ترازهای انرژی از مرتبه keV تا MeV و در اتم در حدود eV می‌باشد و به همین دلیل، هسته‌ها در واکنش‌های شیمیایی برانگیخته نمی‌شوند.

طبق درس‌نامه، فقط عبارت (پ) درست می‌باشد. چون خواسته تست، موارد نادرست می‌باشد، پس گزینه (۲) پاسخ این سؤال است.

گروه آموزشی ماز

۲۲- در واکنش هسته‌ای $n + {}^{235}_{92}\text{U} \rightarrow {}^A_{56}\text{Ba} + {}^Z_{36}\text{Kr} + 3({}^1_0\text{n})$ ، مقادیر Z و A به ترتیب کدام هستند؟

- (۱) ۱۴۱ و ۳۶ (۲) ۱۴۱ و ۳۶ (۳) ۱۳۸ و ۳۶ (۴) ۱۴۱ و ۳۹

پاسخ: گزینه ۱

(متوسط - محاسباتی - ۱۲۰۶)

طبق درس‌نامه باید مجموع عددهای جرمی و اتمی دو طرف برابر باشند.

$$A: 1 + 235 = A + 92 + 3(1) \rightarrow A = 141$$

$$Z: 0 + 92 = 56 + Z + 0 \rightarrow Z = 36$$

گروه آموزشی ماز

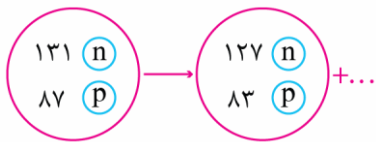
۲۳- در فرایند واپاشی زیر، جای خالی، نشان‌دهنده کدام گزینه می‌تواند باشد؟ (n = نوترون و p = پروتون)

(۱) 2α

(۲) $2\beta^-$

(۳) $2\beta^+$

(۴) 2γ

پاسخ: گزینه ۱

(متوسط - مفهومی - ۱۲۰۶)

واپاشی α

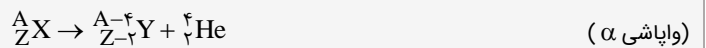
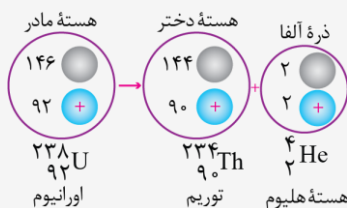
۱- این واپاشی در هسته‌های سنگین روی می‌دهد.

۲- پرتوهای α ذرات باردار مثبت از جنس هسته اتم هلیم (${}^4_2\text{He}$) هستند و از دو پروتون و دو نوترون تشکیل شده‌اند.

۳- برد پرتوهای α کوتاه است. این ذرات پس از طی مسافتی کوتاه در حدود ۱cm تا ۲cm در هوا یا هنگام عبور از لایه‌ای نازک از مواد جذب می‌شوند. پرتوهای α

کم‌ترین نفوذ را دارند و با ورقه نازک سربی یا ضخامت ناچیز (۰/۰۱mm) متوقف می‌شوند.

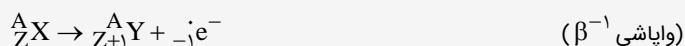
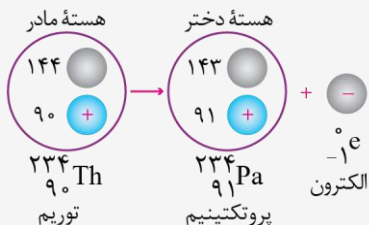
۴- اگر ذره‌های α از راه تنفس یا دستگاه گوارش وارد بدن شوند، باعث آسیب‌های شدید به بدن خواهند شد. به معادله این واپاشی و مثالی که مطرح شده است توجه کنید:

واپاشی β^-

۱- این واپاشی، متداولترین نوع واپاشی در هسته‌ها است.
۲- پرتوهای β^- در واقع همان الکترون‌ها هستند.

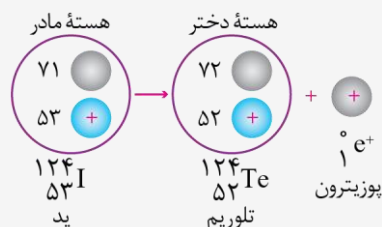
۳- پرتوهای β^- مسافت خیلی بیشتری را نسبت به پرتوهای α در سرب نفوذ می‌کنند. تقریباً پرتوهای β^- می‌توانند مسافتی در حدود (۱/۰ mm) در سرب نفوذ کنند.
۴- الکترون گسیل شده در این واپاشی یکی از الکترون‌های مدار اتم نیست؛ این الکترون وقتی به وجود می‌آید که نوترونی درون هسته، به پروتون تبدیل شود. به معادله این واپاشی و مثالی که مطرح شده توجه کنید:

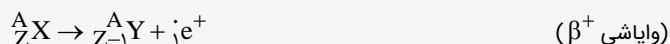
واپاشی β^+

۱- در این واپاشی ذره گسیل شده توسط هسته، جرم یکسانی با الکترون دارد ولی به جای بار $-e$ دارای بار الکتریکی $+e$ است. به این الکترون مثبت، پوزیترون می‌گویند و با نماد β^+ یا e^+ نمایش داده می‌شود.

۲- مسافتی که پرتوهای β^+ در سرب نفوذ می‌کنند مانند β^- در حدود (۱/۰ mm) است.

۳- هنگام واپاشی β^+ یکی از پروتون‌های درون هسته به یک نوترون و یک پوزیترون تبدیل می‌شود. به معادله این واپاشی و مثالی که مطرح شده است توجه کنید:

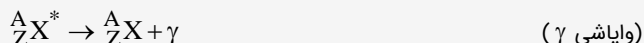
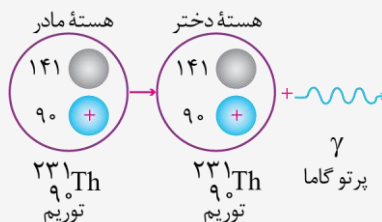

واپاشی γ

۱- اغلب هسته‌ها پس از واپاشی آلفا یا بتا، در حالت برانگیخته قرار می‌گیرند و با گسیل پرتوی گاما به حالت پایه می‌رسند.

۲- پرتوهای گاما از جنس امواج الکترومغناطیسی هستند و دارای بار الکتریکی و جرم نمی‌باشند و از فوتون‌های پرانرژی تشکیل شده‌اند.

۳- پرتوهای گاما بیشترین نفوذ را دارند و می‌توانند از ورقه سربی به ضخامت (۱۰۰ mm) عبور کنند. به معادله این واپاشی و مثالی که مطرح شده است، توجه کنید:

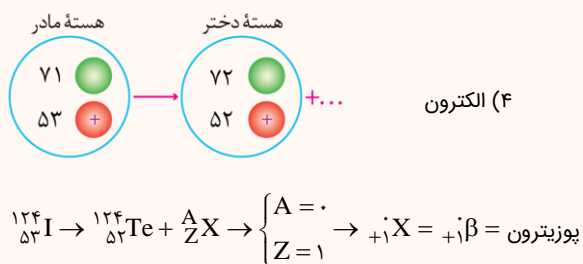

مثال: β^-

شکل مقابل، واپاشی ید ۱۲۴ را نشان می‌دهد. نام ذره گسیل شده، کدام است؟
(۱) آلفا (۲) گاما (۳) پوزیترون

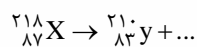
پاسخ: گزینه ۳

با توجه به واپاشی انجام شده می‌توان نوشت:

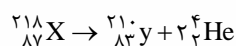

پایخ سبزی:

عدد اتمی تعداد پروتون‌ها و عدد جرمی مجموع تعداد پروتون‌ها و نوترون‌های یک عنصر است. در نتیجه معادله واپاشی به صورت زیر است:

پس در جای خالی با توجه به موازنه بودن و پایستگی عدد اتمی و عدد جرمی خواهیم داشت:

ذره α ، هسته هلیوم ۲ بار مثبت است.

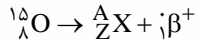
۲۴- ایزوتوپ ($^{18}_8\text{O}$) با گسیل پوزیترون، واپاشی می‌کند. عنصر جدیدی را که تولید می‌شود کدام است؟

پاسخ: گزینه ۱ (آسان - مفهومی / محاسباتی - ۱۳۰۶)

معادله واکنش به صورت زیر است:

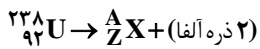
پایستگی عدد اتمی: $8 = Z + 1 \Rightarrow Z = 7$

پایستگی عدد جرمی: $18 = A + 0 \Rightarrow A = 18$

بنابراین هسته به دست آمده دارای عدد اتمی ۷ و عدد جرمی ۱۸ است و به صورت $^{18}_7\text{N}$ قابل نمایش است.

گروه آموزشی ماز

۲۵- در واکنش هسته‌ای زیر، اختلاف عدد نوترونی و عدد اتمی هسته دختر کدام است؟

پاسخ: گزینه ۲ (متوسط - مفهومی / محاسباتی - ۱۳۰۶)

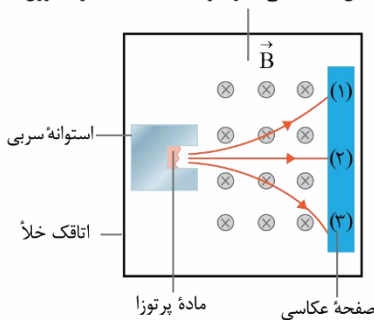
تعداد نوترون‌ها و پروتون‌های ذره آلفا با هم برابر است، پس اگر یک هسته، ذره آلفا گسیل کند، عدد نوترونی و عدد اتمی آن به یک اندازه کم می‌شوند و در نتیجه اختلاف عدد نوترونی و عدد اتمی هسته دختر تماماً برابر با اختلاف عدد نوترونی و عدد اتمی هسته مادر است و نیازی به محاسبه عدد اتمی و نوترونی هسته دختر نیست.

$238 - 92 = 146 = \text{عدد اتمی} - \text{عدد جرمی}$: عدد نوترونی

$146 - 92 = 54$: عدد نوترونی - عدد اتمی

گروه آموزشی ماز

۲۶- شکل زیر، فرایند پرتوهای α ، β و γ را برای یک ماده پرتوزا نشان می‌دهد. پرتوی (۱) می‌تواند پرتوی باشد که جرم ذرات آن از از جرم ذرات پرتوی (۳) است و قدرت نفوذ آن از قدرت نفوذ پرتوی (۲) است. میدان مغناطیسی (عمود بر صفحه کاغذ به طرف درون)

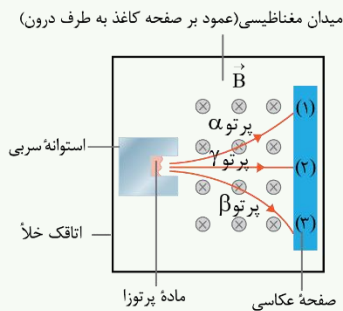

- (۱) α ، بیش‌تر، کم‌تر
- (۲) β ، بیش‌تر، کم‌تر
- (۳) α ، کم‌تر، بیش‌تر
- (۴) β ، کم‌تر، بیش‌تر

پاسخ: گزینه ۱ (متوسط - مفهومی - ۱۳۰۶)

در شکل مقابل یک ماده پرتوزا در محفظه‌ای قرار گرفته است و سه پرتوی α ، β و γ را تابش می‌کند. به نکات زیر توجه کنید.

- ۱- پرتو γ از جنس امواج الکترومغناطیسی است و بار الکتریکی ندارد، بنابراین در میدان مغناطیسی منحرف نمی‌شود و در مسیر مستقیم حرکت می‌کند.
- ۲- پرتوی α از جنس هسته هلیوم است و دارای بار مثبت می‌باشد، بنابراین طبق قاعده دست راست، در میدان مغناطیسی نشان داده شده به طرف بالا منحرف می‌شود.

- ۳- پرتوی β از جنس الکترون است و دارای بار منفی می‌باشد؛ بنابراین در میدان مغناطیسی نشان داده شده به سمت پایین منحرف می‌شود.
 ۴- جرم ذرات α بسیار بیش‌تر از جرم ذرات β است، به همین دلیل میزان انحراف α کم‌تر از انحراف β می‌باشد.
 ۵- مقایسه قدرت نفوذ این سه پرتو به صورت زیر است:
 قدرت نفوذ $\gamma < \beta < \alpha$

پاسخ تشریحی:

با توجه به نکات ارائه شده گزینه (۱) صحیح است.

گروه آموزشی ماز

۲۷- نیمه عمر یک عنصر رادیواکتیو T است. پس از گذشت چند T، ۹۳/۷۵ درصد از جرم این عنصر واپاشیده می‌شود؟

۶ (۴)

۵ (۳)

۴ (۲)

۳ (۱)

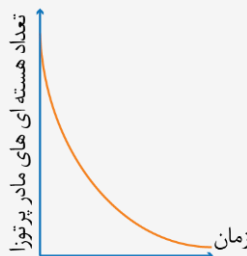
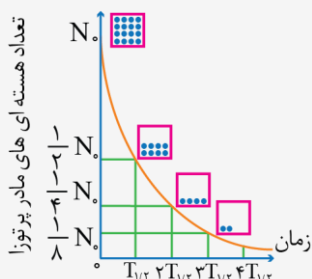
(آسان - محاسباتی - ۱۴۰۶)

پاسخ: گزینه ۲

نیمه عمر

همان‌طور که گفتیم هسته‌های ناپایدار با گذشت زمان دچار واپاشی می‌شوند و به ذرات، انرژی و هسته‌های سبک‌تر تبدیل می‌شوند، به مدت زمانی که طول می‌کشد تا تعداد هسته‌های مادر موجود در یک نمونه، به نصف برسند نیمه عمر می‌گویند و آن را با $T_{\frac{1}{2}}$ نشان می‌دهند.

فرض کنید تعداد هسته‌های مادر موجود در یک ماده پرتوزا برابر N باشد، همان‌طور که در نمودارهای زیر می‌بینید، با گذشت زمان، این هسته‌ها دچار واپاشی شده و کاهش می‌یابند، همان‌طور که در نمودار سمت چپ می‌بینید با گذشت هر نیمه عمر تعداد هسته‌های باقی مانده نصف می‌شود. برای به دست آوردن تعداد هسته‌های باقی مانده در یک واپاشی می‌توان از رابطه زیر استفاده کرد:

$$N = \frac{N_0}{2^n} \quad m = \frac{m_0}{2^n} \quad n = \frac{t}{T_{\frac{1}{2}}}$$

N_0 ← تعداد هسته‌های اولیه

m_0 ← جرم اولیه

t ← کل زمان واپاشی

N ← تعداد هسته‌های باقی مانده

m ← جرم فعال

n ← تعداد نیمه عمرهای سپری شده

$T_{\frac{1}{2}}$ ← زمان نیمه عمر

مثال:

چهار سال طول می‌کشد تا ۷۵ درصد تعداد هسته‌های یک ماده پرتوزا به هسته‌های دیگر تبدیل شود، چند سال دیگر باید بگذرد تا تعداد هسته‌های باقی مانده ۱۲/۵ درصد تعداد هسته‌های اولیه باشد؟

۲ (۴)

۶ (۳)

۸ (۲)

۲۴ (۱)

پاسخ: گزینه ۴

روش اول (کلاسیک):

این‌که ۷۵ درصد از هسته‌ها تبدیل شده یعنی ۲۵ درصد باقی مانده است، پس نیمه عمر برابر است با:

$$\frac{N}{N_0} = \left(\frac{1}{2}\right)^n \times N_0 \rightarrow \left(\frac{1}{2}\right)^n = \frac{1}{4} \rightarrow n = 2$$

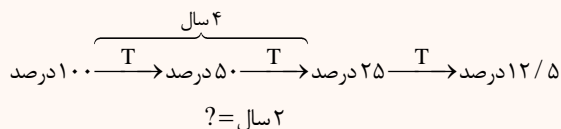
$$n = \frac{t}{T_{\frac{1}{2}}} \rightarrow 2 = \frac{4}{T_{\frac{1}{2}}} \rightarrow T_{\frac{1}{2}} = 2 \text{ سال}$$

حالا برای این که ۱۲/۵ درصد باقی بماند، زمان سپری شده را از ابتدا حساب می کنیم:

$$\frac{12.5}{100} N_0 = \left(\frac{1}{2}\right)^{n'} N_0 \rightarrow \frac{1}{8} = \left(\frac{1}{2}\right)^{n'} \rightarrow n' = 3$$

$$n' = \frac{t'}{T_{\frac{1}{2}}} \rightarrow 3 = \frac{t'}{2} \rightarrow t' = 6 \text{ سال}$$

بنابراین باید (سال) $t' - t = 6 - 4 = 2$ دیگر بگذرد.
روش دوم:

پاسخ تشریحی

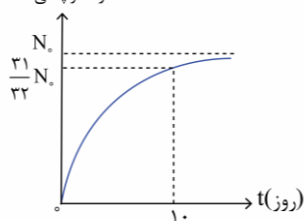
۹۳/۷۵ درصد برابر $\frac{15}{16}$ است، بنابراین $\frac{15}{16}$ از جرم این عنصر واپاشیده و $\frac{1}{16}$ آن فعال باقی مانده است. اگر جرم اولیه عنصر را x در نظر بگیریم، $\frac{1}{16}x$ فعال می ماند.

$$x \xrightarrow{T} \frac{x}{2} \xrightarrow{T} \frac{x}{4} \xrightarrow{T} \frac{x}{8} \xrightarrow{T} \frac{x}{16}$$

گروه آموزشی ماز

۲۸- نمودار تعداد ذرات واپاشی شده برای یک ماده بر حسب زمان، مطابق شکل زیر است. بعد از چند روز تعداد ذرات اولیه نصف می شود؟

تعداد ذرات واپاشی شده

- ۲ (۱)
- ۱ (۲)
- ۰/۵ (۳)
- ۴ (۴)

(متوسط - نموداری - ۱۳۰۶)

پاسخ: گزینه ۱

پاسخ تشریحی

از نمودار می توان تعداد هسته های باقی مانده را به دست آورد.

$$N = N_0 - \frac{31}{32} N_0 = \frac{1}{32} N_0$$

طبق درس نامه رابطه بین تعداد هسته های اولیه و تعداد هسته های باقی مانده به این صورت است:

$$N = N_0 \left(\frac{1}{2}\right)^n \rightarrow \frac{1}{32} N_0 = N_0 \left(\frac{1}{2}\right)^n \rightarrow n = 5$$

$$\frac{t}{T_{\frac{1}{2}}} = n \rightarrow 5 = \frac{t}{2} \rightarrow T_{\frac{1}{2}} = 2 \text{ روز}$$

پس از گذشت یک نیمه عمر یعنی ۲ روز، تعداد ذرات اولیه نصف خواهد شد.

گروه آموزشی ماز

۲۹- چهار سال طول می کشد تا ۷۵ درصد تعداد هسته های ماده A بر توزای A به هسته های دیگر تبدیل شود و در همین مدت زمان، ۶/۲۵ درصد از هسته های ماده B بر توزای B فعال باقی می ماند. اگر نیمه عمر ماده B بر توزای C، برابر مجموع نیمه عمر ماده های A و B باشد، در مدت زمان شش سال، چند درصد از هسته های ماده C بر توزای C به هسته های دیگر تبدیل می شود؟

۷۵ (۴)

۸۷/۵ (۳)

۱۲/۵ (۲)

۲۵ (۱)

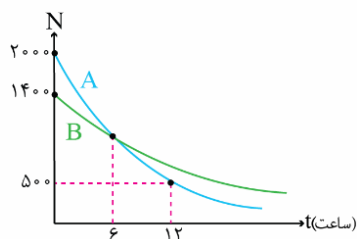
با توجه به صورت سؤال بعد از گذشت چهار سال، ۷۵ درصد تعداد هسته‌های اولیه ماده پرتوزای A وپاشیده شده و تنها ۲۵ درصد ($\frac{1}{4}$) آن‌ها باقی می‌ماند؛ بنابراین در مدت زمان چهار سال، دو مرتبه تعداد هسته‌های ماده پرتوزای A نصف شده است و نیمه‌عمر ماده A برابر ۲ سال است.

از طرفی با توجه به صورت سؤال، بعد از گذشت چهار سال، تنها ۶/۲۵ درصد ($\frac{1}{6}$) هسته‌های اولیه B باقی می‌ماند؛ بنابراین در مدت زمان چهار سال، چهار مرتبه تعداد هسته‌های ماده پرتوزای B نصف شده است و نیمه‌عمر ماده B برابر ۱ سال است.

بنابراین نیمه‌عمر C برابر سال $3 = 1 + 2$ است؛ بنابراین پس از گذشت ۶ سال، دو نیمه‌عمر سپری شده و فقط ۲۵ درصد ($\frac{1}{4}$) از هسته‌های پرتوزای C فعال باقی مانده و ۷۵ درصد از آن‌ها وپاشیده می‌شود.

گروه آموزشی ماز

۳۰- نمودار تعداد هسته‌های فعال باقی‌مانده دو ماده پرتوزای A و B برحسب زمان مطابق شکل است. نیمه‌عمر ماده B چند ساعت است؟ ($\sqrt{2} \approx 1/4$)

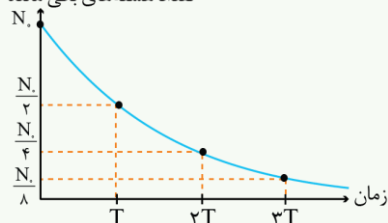

- ۳ (۱)
- ۶ (۲)
- ۹ (۳)
- ۱۲ (۴)

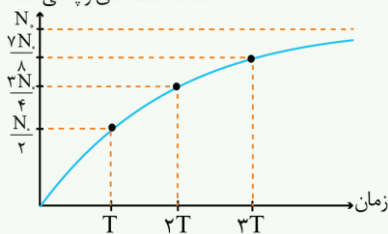
۱- نمودار تعداد هسته‌های فعال باقی‌مانده یک ماده پرتوزا برحسب زمان مطابق شکل است.

تعداد هسته‌های باقی مانده

۲- نمودار تعداد هسته‌های وپاشی‌شده برحسب زمان مطابق شکل زیر است. دقت کنید که در هر لحظه مجموع تعداد هسته‌های وپاشی‌شده و هسته‌های باقی‌مانده برابر تعداد هسته‌های اولیه است.

تعداد هسته‌های وپاشی شده

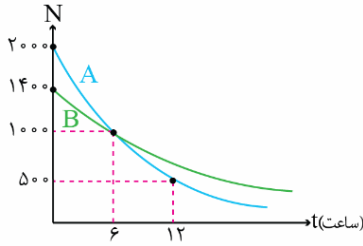
گام اول:

مطابق نمودار، تعداد هسته‌های A در مدت ۱۲ روز از ۲۰۰۰ به ۵۰۰ رسیده است، یعنی:

$$N = \frac{N_0}{2^{t/T_A}} \rightarrow 500 = \frac{2000}{2^{12/T_A}} \rightarrow 2^{12/T_A} = 4 = 2^2$$

$$\rightarrow \frac{12}{T_A} = 2 \rightarrow T_A = 6 \text{ ساعت}$$

گام دوم:

نیمه عمر A برابر ۶ ساعت است، یعنی پس از گذشت ۶ ساعت، تعداد هسته‌های فعال آن نصف می‌شود و از ۲۰۰۰ به ۱۰۰۰ می‌رسد؛ بنابراین محل تقاطع نمودارهای A و B جایی است که تعداد هسته‌ها برابر ۱۰۰۰ است و نمودار به شکل مقابل خواهد بود.

گام آخر:

حال به سراغ ماده B می‌رویم. مطابق نمودار فوق، با گذشت ۶ ساعت، تعداد هسته‌های فعال B از ۱۴۰۰ به ۱۰۰۰ رسیده است، بنابراین می‌توان نوشت:

$$N = \frac{N_0}{2^{t/T_B}} \rightarrow 1000 = \frac{1400}{2^{t/T_B}}$$

$$\rightarrow 2^{t/T_B} = \frac{1400}{1000} = 1.4 \approx \sqrt{2} = 2^{1/2} \rightarrow \frac{6}{T_B} = \frac{1}{2} \rightarrow T_B = 12 \text{ ساعت}$$

گروه آموزشی ماز

۳۱- در یک آزمایش فوتوالکتریک، نور زرد با طول موج ۶۲۰ nm به فلزی با تابع کار ۱/۵ eV می‌تابد. بیشینه تندی فوتوالکترون‌های خارج شده از فلز چند

متر بر ثانیه است؟ (m_e = ۱۰^{-۳۰} kg, e = ۱/۶ × ۱۰^{-۱۹} C, hc = ۱۲۴۰ eV.nm)

۴ × ۱۰^۴ (۴)

۵ × ۱۰^۴ (۳)

۴ × ۱۰^۵ (۲)

۵ × ۱۰^۵ (۱)

(متوسط - محاسباتی - ۱۲۰۵)

پاسخ: گزینه ۲

نکته:

۱- هنگام رخ دادن پدیده فوتوالکتریک، بیشینه انرژی جنبشی فوتوالکترون‌ها برابر اختلاف انرژی یک فوتون با تابع کار فلز است.

$$K_{\max} = hf - W = \frac{hc}{\lambda} - W$$

تابع کار انرژی فوتون

۲- با استفاده از رابطه $P_{\max} = mv_{\max}$ ، می‌توان بیشینه تکانه فوتوالکترون‌ها را هم محاسبه کرد.

۳- با استفاده از رابطه $K_{\max} = \frac{1}{2} mv_{\max}^2$ ، می‌توان بیشینه تندی فوتوالکترون‌ها را هم محاسبه کرد.

پاسخ تشریحی:

گام اول:

بیشینه انرژی جنبشی فوتوالکترون‌ها برابر است با:

$$K_{\max} = \frac{hc}{\lambda} - W = \frac{1240}{620} - 1/5 = 2 - 1/5 = 0.8 \text{ eV}$$

گام دوم:

انرژی جنبشی بر حسب یکای ژول برابر است با:

$$K_{\max} = 0.8 \text{ eV} = 0.8 \times 1.6 \times 10^{-19} \text{ J} = 1.28 \times 10^{-19} \text{ J}$$

گام آخر:

بیشینه تندی فوتوالکترون‌ها برابر است با:

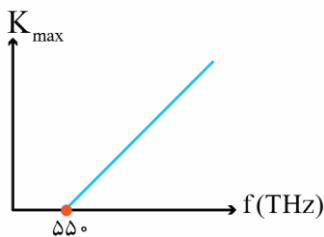
$$K_{\max} = \frac{1}{2} mv_{\max}^2 \rightarrow 1.28 \times 10^{-19} = \frac{1}{2} \times 10^{-30} \times v_{\max}^2$$

$$\rightarrow v_{\max}^2 = 1.6 \times 10^{10} \rightarrow v_{\max} = 4 \times 10^5 \frac{\text{m}}{\text{s}}$$

گروه آموزشی ماز

۳۲- نمودار تغییرات بیشینه انرژی جنبشی فوتوالکترون‌ها بر حسب بسامد موج فرودی در یک آزمایش فوتوالکتریک مطابق شکل است. با توجه به جدول

زیر، جنس فلز به کار رفته در این آزمایش کدام فلز است؟ ($e = 1/6 \times 10^{-19} \text{ C}$, $h = 6/4 \times 10^{-34} \text{ J.s}$)

(۴) لیتیم

تابع کار	فلز
۲eV	سزیم
۲/۱eV	پتاسیم
۲/۲eV	سدیم
۲/۴eV	لیتیم

(۳) سدیم

(۲) پتاسیم

(۱) سزیم

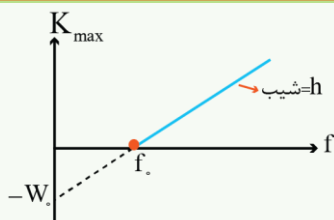
(متوسط - نموداری - ۱۳۰۵)

پاسخ: گزینه ۳

نکته:

نمودار تغییرات انرژی جنبشی بیشینه فوتوالکترون‌ها در پدیده فوتوالکتریک به شکل مقابل است:

تقاطع نمودار با محور افقی بسامد قطع فلز را نشان می‌دهد و تقاطع امتداد نمودار با محور عمودی، تابع کار فلز را نشان می‌دهد. رابطه بین تابع کار و بسامد قطع به صورت زیر است:

$$W_0 = hf_0$$

با توجه به این که نمودار محور افقی را در بسامد 55.0 THz قطع کرده است، می‌توان فهمید بسامد قطع فلز برابر 55.0 THz است، بنابراین تابع کار فلز برابر است با:

$$\begin{cases} W_0 = hf_0 \\ f_0 = 55.0 \text{ THz} = 5/5 \times 10^{14} \text{ Hz} \end{cases} \rightarrow W_0 = 6/4 \times 10^{-34} \times 5/5 \times 10^{14} = 3/52 \times 10^{-19} \text{ J}$$

حال کافی است تابع کار را بر حسب eV بیابیم.

$$W_0 = 3/52 \times 10^{-19} \text{ J} = \frac{3/52 \times 10^{-19}}{1/6 \times 10^{-19}} = 2/2 \text{ eV}$$

با توجه به جدول داده‌شده، این فلز می‌تواند سدیم باشد.

گروه آموزشی ماز

۳۳- با تاباندن نوری با بسامد f_1 به یک فلز، پدیده فوتوالکتریک رخ می‌دهد. اگر نوری با بسامد $4f_1$ به همان فلز تابانده شود:

(۱) ممکن است فوتوالکتریک رخ ندهد.

(۲) فوتوالکتریک رخ می‌دهد و بیشینه انرژی جنبشی فوتوالکترون ۴ برابر می‌شود.

(۳) فوتوالکتریک رخ می‌دهد و بیشینه تندی فوتوالکترون‌ها بیش از ۲ برابر می‌شود.

(۴) فوتوالکتریک رخ می‌دهد و بیشینه انرژی جنبشی فوتوالکترون‌ها کم‌تر از ۴ برابر می‌شود.

(آسان - متوسط / مفهومی - ۱۳۰۵)

پاسخ: گزینه ۳

با توجه به این که با بسامد f_1 ، فوتوالکتریک رخ می‌دهد، با بسامد $f_2 = 4f_1$ هم قطعاً فوتوالکتریک رخ خواهد داد. برای مقایسه بیشینه انرژی جنبشی فوتوالکترون‌ها می‌توان نوشت:

$$\begin{cases} K_1 = hf_1 - W \\ K_2 = hf_2 - W \end{cases} \rightarrow \frac{K_2}{K_1} = \frac{hf_2 - W}{hf_1 - W}$$

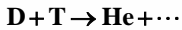
$$\xrightarrow{f_2 = 4f_1} \frac{K_2}{K_1} = \frac{4hf_1 - W}{hf_1 - W}$$

$$\rightarrow \frac{K_2}{K_1} = 4 + \frac{3W}{hf_1 - W} > 4$$

بنابراین بیشینه انرژی جنبشی فوتوالکترون‌ها بیش از ۴ برابر می‌شود و در نتیجه بیشینه تندی آن‌ها بیش از ۲ برابر خواهد شد.

$$v \text{ بیش از } 2 \text{ برابر می‌شود.} \rightarrow K = \frac{1}{2}mv^2 \leftarrow \text{بیش از } 4 \text{ برابر}$$

گروه آموزشی ماز

۳۴- در واکنش روبه‌رو که نمونه‌ای از یک فرایند است، جای خالی را کامل می‌کند.

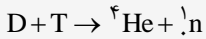
- (۲) گداخت هسته‌ای، پروتون
- (۴) شکافت هسته‌ای، پروتون

- (۱) گداخت هسته‌ای، نوترون
- (۳) شکافت هسته‌ای، نوترون

پاسخ: گزینه ۱ (آسان - خط‌به‌خط کتاب درسی - ۱۳۰۶)

گداخت (هم‌جوشی) هسته‌ای

در فرایند گداخت هسته‌ای دو هسته سبک با یکدیگر ترکیب می‌شوند و هسته سنگین‌تری به‌وجود می‌آید. به‌عنوان مثال در واکنش زیر با هم‌جوشی هسته‌های دو ایزوتوپ هیدروژن یعنی دوتریم و تریتیم، هسته هلیوم و یک نوترون پرانرژی تولید می‌شود.

نکته:

- ۱- در واکنش گداخت، مجموع جرم محصولات فرایند، کمتر از مجموع جرم هسته‌های اولیه است. این اختلاف جرم با توجه به رابطه اینشتین باعث آزاد شدن مقدار بسیار زیادی انرژی می‌شود.
- ۲- برای ایجاد گداخت باید هسته‌های سبک‌تر به‌قدر کافی به یکدیگر نزدیک شوند تا نیروی کوتاه‌برد هسته‌ای بتواند آن‌ها را کنار هم نگه دارد و برای این منظور باید دما بسیار بالا (در حدود ده‌ها میلیون درجه سانتی‌گراد) باشد تا هسته‌ها با انرژی جنبشی زیادی به یکدیگر برخورد کنند. دمایی از این مرتبه در ستارگان و خورشید وجود دارد؛ بنابراین در مرکز خورشید و ستارگان که دما و فشار بسیار بالا است گداخت می‌تواند روی دهد.

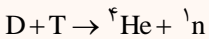
مثال:

کدام گزینه نادرست است؟

- (۱) گداخت هسته‌ای یک واکنش هسته‌ای است که طی آن دو هسته سبک با یکدیگر ترکیب می‌شوند و هسته سنگین‌تری را به‌وجود می‌آورند.
- (۲) در داخل راکتور با استفاده از کندکننده‌ای مانند گرافیت، سرعت نوترون‌ها را کاهش می‌دهند تا احتمال جذب آن‌ها توسط ${}^{235}_{92}\text{U}$ بیش‌تر شود.
- (۳) برای کنترل آهنگ شکافت هسته‌ای از میله‌هایی از جنس کادمیم یا بور استفاده می‌شود.
- (۴) در واکنش گداخت دوتریم و تریتیم، محصولات واکنش یک هلیوم و سه نوترون می‌باشد.

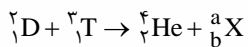
پاسخ: گزینه ۴

محصول واکنش گداخت هسته‌ای دوتریم و تریتیم، یک هلیوم و یک نوترون است.

پاسخ تشریحی:

در جای خالی ${}_b^a\text{X}$ را قرار داده و a و b را تعیین می‌کنیم:

$$2 + 3 = 4 + a \rightarrow a = 1$$

$$1 + 1 = 2 + b \rightarrow b = 0$$

بنابراین در جای خالی باید ذره‌ای با مشخصات ${}_0^1\text{X}$ قرار بگیرد که این مشخصات مربوط به نوترون است.

در این واکنش دو هسته سبک باهم ترکیب شده و هسته سنگین‌تری به‌وجود آورده است. می‌دانیم این اتفاق در گداخت هسته‌ای رخ می‌دهد.

گروه آموزشی ماز

۳۵- بازده یک نیروگاه هسته‌ای ۳۰ درصد است. با توجه به این‌که در هر شکافت حدود 200MeV انرژی آزاد می‌شود و توان خروجی نیروگاه ۱۰۰۰ مگاوات

است، در هر دقیقه چند واکنش شکافت در این نیروگاه رخ می‌دهد؟ ($e = 1/6 \times 10^{-19}\text{C}$)

$$6/25 \times 10^{21} \text{ (۴)}$$

$$6/25 \times 10^{17} \text{ (۳)}$$

$$1/875 \times 10^{17} \text{ (۲)}$$

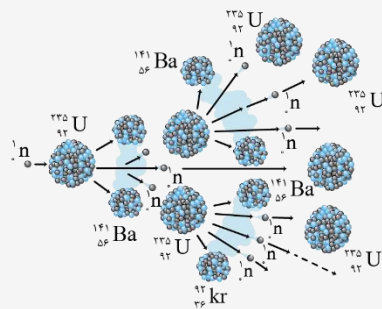
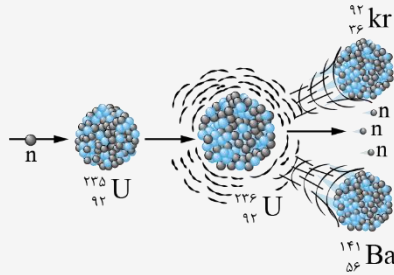
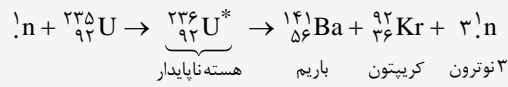
$$1/875 \times 10^{21} \text{ (۱)}$$

پاسخ: گزینه ۴ (متوسط - محاسباتی - ۱۳۰۶)

شکافت هسته‌ای

فرایند تقسیم شدن یک هسته سنگین به دو هسته با جرم کم‌تر، شکافت هسته‌ای نامیده می‌شود.

رایج‌ترین هسته که مورد شکافت قرار می‌گیرد $^{235}_{92}\text{U}$ است. هنگامی که یک نوترون کند توسط هسته $^{235}_{92}\text{U}$ جذب می‌شود، هسته مرکب $^{236}_{92}\text{U}^*$ ایجاد می‌شود. این هسته ناپایدار است و شروع به ارتعاش و تغییر شکل می‌کند. این ارتعاش تا وقتی ادامه پیدا می‌کند که نیروی جاذبه هسته‌ای دیگر نتواند با نیروی دافعه الکتروستاتیکی بین پروتون‌های هسته مقابله کند. در این حالت هسته اورانیوم به هسته‌های سبک‌تر واپاشیده شده و بین (۲ تا ۵) نوترون تند ایجاد می‌شود. دقت کنید که اگر اورانیوم به هسته‌های سبک‌تر باریوم و کریپتون تجزیه شود، همواره سه نوترون مطابق واکنش زیر گسیل می‌شود.

واکنش زنجیری

همان‌طور که مشاهده کردید اگر اورانیوم به باریوم و کریپتون تجزیه شود، سه نوترون ایجاد می‌شود. این نوترون‌ها بعد از کند شدن می‌توانند توسط سه هسته اورانیوم ^{235}U دیگر جذب شده و دوباره شکافت‌ها ادامه پیدا کنند. به این واکنش که در آن هر شکافت منجر به ایجاد سه شکافت دیگر می‌شود، واکنش زنجیری می‌گویند. در شکل روبه‌رو واکنش زنجیری اورانیوم مشخص شده است.

نکته:

به‌طور کلی در اورانیوم طبیعی واکنش زنجیری رخ نمی‌دهد، زیرا اورانیوم دارای دو ایزوتوپ ^{235}U و ^{238}U است. اورانیوم ^{238}U تمایلی به جذب نوترون و شکافت شدن ندارد و از طرف دیگر درصد فراوانی ^{235}U تقریباً ۰/۷ درصد و درصد فراوانی ^{238}U ۹۹/۳ درصد است. بنابراین واکنش زنجیری به‌طور طبیعی در معادن اورانیوم روی نمی‌دهد.

غنی‌سازی اورانیوم

به فرایند افزایش درصد یا غلظت ایزوتوپ ^{235}U اورانیوم در یک نمونه، غنی‌سازی گفته می‌شود.

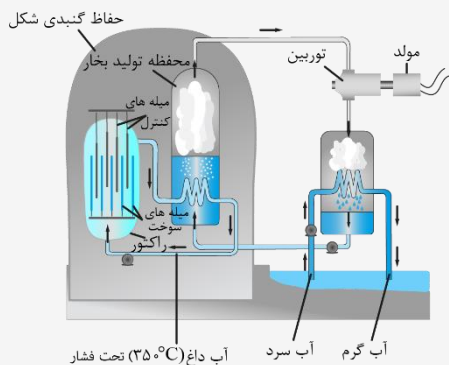
نکته:

در راکتورهای تجاری تولید برق، از اورانیومی که تا سه درصد غنی‌سازی شده استفاده می‌شود و در راکتورهای پژوهشی، اورانیومی که تا ۲۰ درصد غنی‌سازی شده مورد نیاز است.

راکتورهای شکافت هسته‌ای

راکتور هسته‌ای جایی است که در آن واکنش زنجیری شکافت به شکل کنترل شده رخ می‌دهد. در شکل زیر یک نیروگاه هسته‌ای و راکتور شکافت هسته‌ای آن مشخص شده است.

همان‌طور که در شکل زیر می‌بینید هنگامی که در راکتور، شکافت روی می‌دهد، انرژی بسیار زیادی تولید می‌شود و باعث داغ شدن آب می‌شود. معمولاً آب اطراف راکتور تحت فشار بسیار زیادی قرار می‌گیرد تا بدون این‌که بجوشد به دماهای بالا برسد. این آب داغ به سامانه بسته دیگری که محتوی آب با فشار کم‌تر است، پمپ می‌شود تا این آب را گرم کند. گرمای انتقال‌یافته به سامانه دوم سبب تولید بخار می‌شود که توربین و مولد الکتریسیته را راه می‌اندازد. به شکل مقابل دقت کنید.

در راکتورهای هسته‌ای آب، سوخت، میله‌های کنترل‌کننده و ماده کندساز قرار دارد که کاربرد هر یک را توضیح می‌دهیم: آب: برای انتقال گرما به خارج از راکتور، از یک شاره استفاده می‌شود که معمولاً آب است. سوخت: سوخت هسته‌ای اورانیوم ^{235}U سه درصد است که معمولاً به‌صورت میله‌هایی با قطر ۱cm در راکتور قرار می‌گیرد.

میله‌های کنترل‌کننده: میله‌های کنترل‌کننده معمولاً از مواد جذب‌کننده نوترون مانند کادمیم یا بور ساخته می‌شوند و با وارد کردن آن‌ها داخل راکتور، تعداد نوترون‌های موجود برای شکاف تنظیم می‌شوند و به این ترتیب آهنگ شکاف و واکنش تنظیم می‌گردد.

ماده‌کندساز

نوترون‌های حاصل از هر شکاف دارای انرژی جنبشی زیاد هستند و در اصطلاح نوترون تند می‌باشند. احتمال جذب آن‌ها توسط ^{238}U بیش‌تر است. برای این‌که واکنش شکاف ادامه پیدا کند باید این نوترون‌ها کند شوند تا احتمال جذب آن‌ها توسط ^{235}U افزایش یابد. آب معمولی (H_2O) آب سنگین (D_2O) و گرافیت (اتم‌های کربن) از جمله موادی هستند که به‌عنوان کندساز نوترون‌ها استفاده می‌شوند.

مثال

کدام گزینه در مورد ^{235}U و ^{238}U درست نیست؟

- (۱) تعداد نوترون ^{238}U بیش‌تر است.
 (۲) هر دو تعداد پروتون یکسانی دارند.
 (۳) هر دو خواص شیمیایی یکسانی دارند.
 (۴) ^{238}U ، ۷۲٪ درصد اورانیوم طبیعی را تشکیل می‌دهد.

پاسخ: گزینه ۴

اورانیوم 235 و 238 دارای تعداد پروتون یکسان هستند و هر دو خواص شیمیایی یکسان دارند. همچنین تعداد نوترون اورانیوم 238 بیش‌تر از اورانیوم 235 است. اورانیوم 235 ، ۷۲٪ درصد اورانیوم طبیعی را تشکیل می‌دهد.

پاسخ سنجی

انرژی خروجی نیروگاه در مدت یک دقیقه را با استفاده از رابطه‌ی $E = Pt$ به‌دست می‌آوریم:

$$E = Pt = (1000 \times 10^6) \times 60 = 6 \times 10^{11} \text{ J}$$

اگر N شکاف هسته‌ای رخ دهد، مقدار انرژی آزادشده تنها ۳۰ درصد به انرژی الکتریکی اولیه تبدیل می‌شود.

$$E = (N \times 200 \text{ MeV}) \times \frac{30}{100}$$

$$\rightarrow 6 \times 10^{11} = N \times 200 \times 10^6 \text{ eV} \times \frac{1/6 \times 10^{-19} \text{ J}}{1 \text{ eV}} \times \frac{3}{10}$$

$$\rightarrow N = 6/25 \times 10^{21}$$

آشنایی با فیزیک اتمی

اثر فوتوالکتریک و فوتون

$$E = hf \xrightarrow{f = \frac{c}{\lambda}} E = \frac{hc}{\lambda}$$

انیشتین فرض کرد که نور با بسامد f را می‌توان به صورت مجموعه‌ای از بسته‌های انرژی در نظر گرفت. هر بسته انرژی، فوتون نام دارد که دارای انرژی‌ای است که از رابطه مقابل به دست می‌آید:

$$P = \frac{E}{t} = \frac{nhf}{t} = \frac{nhc}{\lambda t}$$

توان تابشی یک نور تکفام با بسامد f

$$\left(\frac{W}{m^2}\right) \text{ شدت تابشی: } I = \frac{P}{A} = \frac{E}{At} \Rightarrow I = \frac{nhf}{At} = \frac{nhc}{\lambda At}$$

شدت تابشی یک نور تکفام

اگر نور سفید از داخل گاز عنصری عبور کند و سپس طیف آن تشکیل شود، در طیف آن خط‌های تاریکی ظاهر می‌شوند. این خط‌ها (طول موج‌ها) توسط اتم‌های گاز عنصر موردنظر جذب شده‌اند؛ بنابراین طیف حاصل، جذبی خطی است.

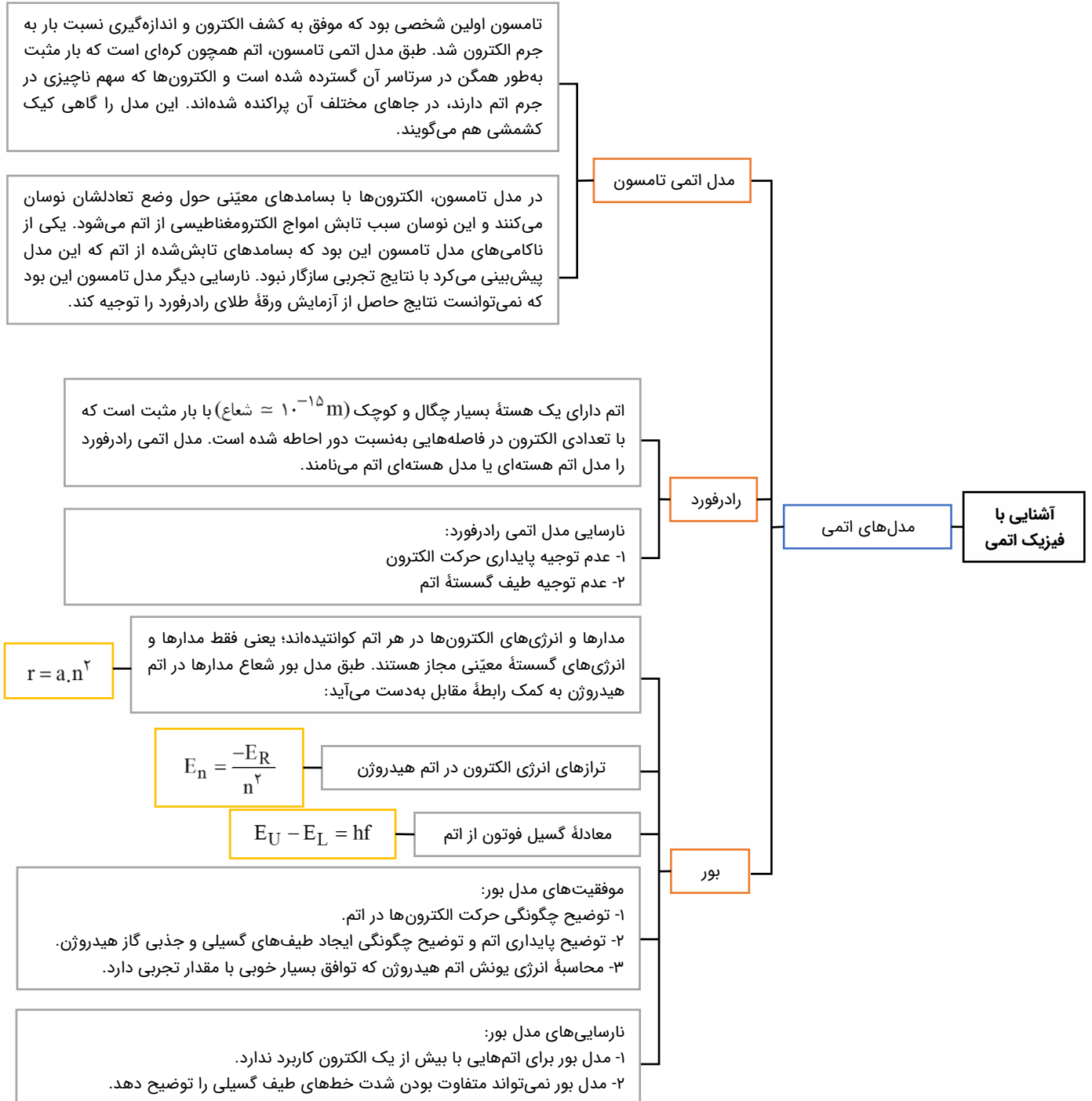
طیف خطی

$$\lambda = (364 / 56 \text{ nm}) \frac{n^2}{n^2 - 2^2}$$

معادله بالمر

$$\frac{1}{\lambda} = R \left(\frac{1}{n'^2} - \frac{1}{n^2} \right), n > n'$$

معادله ریذبرگ

لیزر یکی از مهم‌ترین اختراعات قرن بیستم است که کاربردهای زیادی در صنعت و پزشکی دارد. از جمله مهم‌ترین این کاربردها عبارت‌اند از:

- ۱- استفاده در چاپگرها (پرینتر لیزری) در کپی اطلاعات روی DVD و CD و خواندن اطلاعات
- ۲- شبکه‌های کابل نوری
- ۳- اندازه‌گیری دقیق طول
- ۴- در جوشکاری و برش کاری فلزات
- ۵- در پزشکی برای جراحی، برداشتن لکه‌های پوستی، اصلاح دید چشم و دندانپزشکی

آشنایی با فیزیک اتمی

لیزر

همان‌طور که می‌دانید هنگامی که الکترون از تراز انرژی بالاتر به تراز انرژی پایین‌تر می‌آید، فوتون گسیل می‌کند. به‌طور کلی انتقال الکترون به دو صورت می‌تواند باعث گسیل فوتون شود:

گسیل خودبه‌خودی

در گسیل القایی سه ویژگی اصلی وجود دارد:

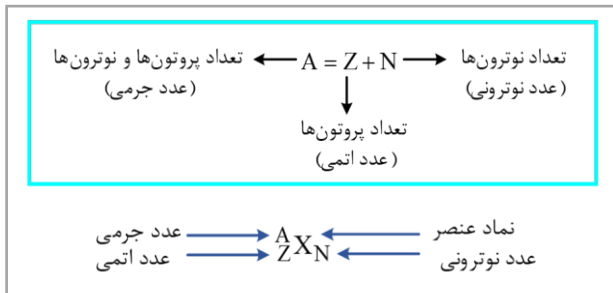
- ۱- یک فوتون جذب و دو فوتون خارج می‌شود.
- ۲- فوتون گسیل‌شده در همان جهت فوتون ورودی حرکت می‌کند.
- ۳- فوتون گسیل‌شده و فوتون ورودی؛ هم‌سامد، هم‌سو و هم‌گام است.

گسیل القایی

$$\left. \begin{matrix} E = P \cdot t \\ E = nhf \end{matrix} \right\} \Rightarrow Pt = nhf \Rightarrow n = \frac{Pt}{hf}$$

تعداد فوتون‌های گسیل‌شده از لیزر

در مرکز اتم قسمتی کوچک و بسیار چگال به نام هسته اتم وجود دارد. هسته اتم از نوترون‌ها و پروتون‌ها تشکیل شده است که به طور کلی نوکلئون نامیده می‌شوند. بار الکتریکی پروتون مثبت بوده و اندازه آن برابر بار الکتریکی الکترون است؛ اما جرم پروتون تقریباً ۱۸۳۷ برابر جرم الکترون می‌باشد. نوترون بار الکتریکی ندارد و جرمش اندکی بیشتر از جرم پروتون است. نوترون توسط چادویک کشف شد.

شیوه نمایش هسته اتم

آشنایی با فیزیک هسته‌ای

ساختار هسته

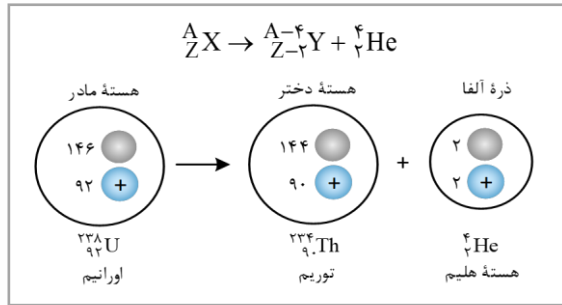
ایزوتوپ‌ها

به گونه‌های مختلفی از یک اتم که دارای عدد اتمی یکسان و عدد جرمی متفاوت هستند، ایزوتوپ می‌گویند.

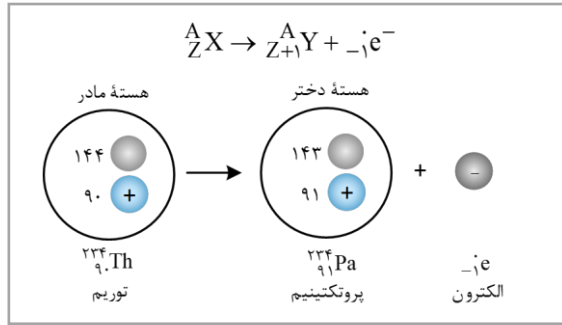
پایداری هسته

به طور کلی داخل هسته سه نیروی گرانشی، الکتروستاتیکی و هسته‌ای وجود دارد. نیروی دافعه الکتروستاتیکی بین پروتون‌ها ایجاد می‌شود، نیروی جاذبه گرانشی بین پروتون‌ها و نوترون‌ها (به طور کلی بین نوکلئون‌ها) برقرار می‌شود که بسیار ناچیز است و نیروی جاذبه هسته‌ای نیز مانند نیروی گرانشی بین پروتون‌ها و نوترون‌ها ایجاد می‌شود که بسیار قوی است.

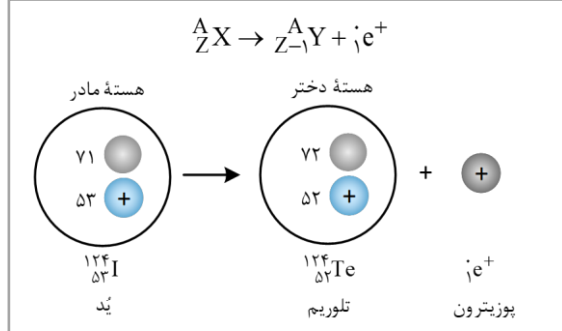
برای پایداری هسته، باید نیروی دافعه الکتروستاتیکی بین پروتون‌ها با نیروی جاذبه بین نوکلئون‌ها که ناشی از نیروی هسته‌ای است، موازنه شده باشد.

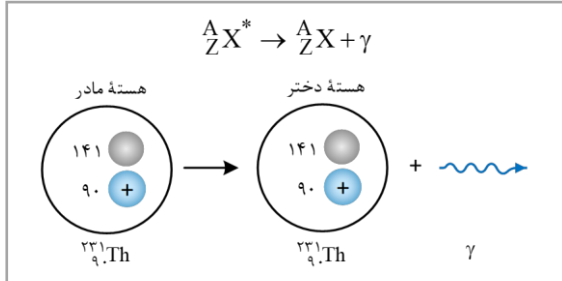
واپاشی α

واپاشی β^{-}

واپاشی β^{+}

واپاشی γ

پرتوزایی طبیعی و نیمه عمر

آشنایی با فیزیک هسته‌ای

همان‌طور که گفتیم هسته‌های ناپایدار با گذشت زمان دچار واپاشی می‌شوند و به ذرات، انرژی و هسته‌های سبک‌تر تبدیل می‌شوند. به مدت‌زمانی که طول می‌کشد تا تعداد هسته‌های مادر موجود در یک نمونه، به نصف برسند، نیمه‌عمر می‌گویند و آن را با $T_{1/2}$ نشان می‌دهند.

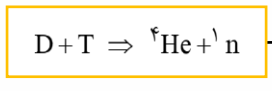
برای به دست آوردن تعداد هسته‌های باقی‌مانده در یک واپاشی، می‌توان از رابطه زیر استفاده کرد:

$$N = \frac{N_0}{2^n} \quad m = \frac{m_0}{2^n} \quad n = \frac{t}{T_{1/2}}$$

نیمه‌عمر

شکافت هسته‌ای

گداخت (همجوشی) هسته‌ای

در فرایند گداخت هسته‌ای، دو هسته سبک با یکدیگر ترکیب می‌شوند و هسته سنگین‌تری به وجود می‌آورند. برای مثال، واکنش گداخت مقابل را در نظر بگیرید:

۴ دلیل که در آزمون‌ها کم تست می‌زنید!

بسیاری از دانش‌آموزان بعد از آزمون با این سوال روبه‌رو می‌شوند. در ادامه علل و راه‌حل‌های این موضوع را بررسی می‌کنیم.

۱ اعتماد به نفس پایین!

ممکن است شما حین آزمون دادن به آموخته‌های خود اعتماد نداشته باشید و سوالات را نصفه و نیمه رها کنید.

در نظر داشته باشید آزمون دادن برای یادگیری شماست، در نتیجه از آن بهترین استفاده را ببرید. برای تقویت این مورد کافی است سطح تسلط خودتان را بالا ببرید. این عمل با تست و آزمون دادن بسیار میسر می‌شود.

۲ مطالبی که مطالعه کرده‌اید اندک است!

زمانی که شما تمام مباحث را به خوبی مطالعه نکرده باشید به خوبی نمی‌توانید از پس سوالات آن مبحث بر بیایید.

علل: عدم برنامه‌ریزی درست، ساعت مطالعه پایین. می‌توانید به وبلاگ ماز سر بزنید و مقاله (به برنامه آزمون‌هایم نمی‌رسم! چکارکنم؟) را مطالعه کنید.

۳ تسلط کم!

حتما برای شما هم پیش آمده که سوالی را تا نیمه حل می‌کنید ولی نمی‌توانید آن را تمام کنید و به جواب نهایی برسید.

علل: آموزش ناقص، حل تعداد کمی تست، راه‌حل‌های تست‌ها و نکات مهم را به خوبی یاد نگرفته‌اید. برای رفع این مورد علل آن را پیدا کنید و رفعش کنید.

۴ شبیه‌سازی نکردن!

قبل آزمون بهتر است، شبیه‌سازی آزمون انجام دهید.

به کمک آزمون‌های سال‌های قبل ماز که در اپلیکیشن دیجی‌ماز قرار دارد، قبل از آزمون از خودتان آزمون بگیرید. به کمک این آزمون مشکلات مطالعاتی خودتان را پیدا و نکات مهم را یاد بگیرید.

۵ مواجه نشدن با ایده جدید!

بعضی سوالات در آزمون ایده جدیدی دارند. شما نمی‌توانید ایده تمام سوالات را بدانید. اما می‌توانید قبل از آزمون با حل سوالات مختلف ذهن خودتان را آموزش دهید چطور در مواجهه با سوال جدید از آن اطلاعات استفاده کنید.

۶ تمرکز زیاد روی آموزش و مطالعه و تست‌زنی کم!

بسیاری از دانش‌آموزان بیشتر وقت خود را صرف مطالعه و ویدیو دیدن و.. می‌کنند. در صورتی شما باید حداکثر نصف زمان را برای مطالعه و نصف دیگر را به تست‌زنی اختصاص دهید.

۳ تا اصل مهم برای داشتن مطالعه با کیفیت!

ساعت مطالعه یا کیفیت مطالعه؟! حقیقتاً کیفیت و ساعت مطالعه مکمل یکدیگر هستند اما کیفیت مهم تر است.

چه دلایلی باعث می شود کیفیت مطالعه ما پایین باشد؟

✓ مطالعه در شرایط خستگی ✓ عدم آگاهی از روش صحیح مطالعه دروس مختلف

✓ ناامیدی ✓ نداشتن برنامه درسی مناسب و اصولی یکنواخت

✓ تغذیه و خواب نامناسب ✓ استرس روزهای باقی مانده

و هزاران دلیل دیگر...

بعد از تشخیص علل کاهش کیفیت باید به سراغ راهکار برای حل این موضوع برویم. ۳ بخش اصلی وجود دارد که در ادامه آن ها را معرفی می کنیم.

بخش اول: آماده سازی شرایط اولیه

در اولین مرحله لازم است نور، دما و مرتب بودن اتاقان را تنظیم کنید. تمام مواردی که زمان مطالعه ممکن است به آن نیاز داشته باشید را در کنار خودتان قرار دهید، مانند: خودکار، کاغذ، کتاب تست، آب آشامیدنی و...

بخش دوم: آمادگی پیش از مطالعه

لازم است شما قبل از شروع به مطالعه بدانید که قرار است امروز چند صفحه مطالعه کنید. از چه کتابی و چه مبحثی و چه میزان تست بزنید. زمانی که شما برنامه درسی داشته باشید تکلیف روزانه خودتان را می دانید و یک برنامه هدفمند برای رسیدن به هدفتان دارید. نداشتن برنامه خود باعث بهم ریختن ذهن شما و نداشتن نظم می شود.

بخش سوم: شروع مطالعه

این قسمت ۳ گام دارد که باید به ترتیب آن را اجرا کنید و سپس به سراغ مطالعه بروید.

گام اول: آماده سازی ذهن

قبل از اینکه مطالعه را آغاز کنید ذهن خود را از تفکرات اضافی خالی کنید. یک کاغذ در کنار خود قرار دهید و آنچه را که ذهنتان را درگیر کرده است تمام و کمال بنویسید. بعد از تمام شدن کاغذ را در گوشه ای خارج از دامنه دید خودتان قرار دهید.

گام دوم: مطالعه فعال

مباحث را به قسمت های کوچک تری تبدیل کنید و برای هر قسمت مدت زمانی را مشخص کنید. سر زمان مطالعه را تمام کنید و درگیر وسواس مطالعاتی نشوید.

شروع به مطالعه کنید و مطالب را روزنامه وار مطالعه نکنید، سعی کنید مطالعه فعالی داشته باشید و نکات مهم را علامت بزنید. ارتباطی بین مباحث جدید و مباحث قبلی مطالعه شده را پیدا کنید. مطالب را دسته بندی کرده، نمودار رسم کنید. اگر در مطالعه قسمتی مشکل دارید از دوستان، معلم و کلاس های کمک آموزشی ماز بهره ببرید. در نظر داشته باشید یاد دادن مباحث به دیگران باعث تثبیت آن در ذهنتان خواهد شد.

درس خواندن به تنهایی کافی نیست، باید دست به قلم شوید نمونه سوال و تست های زیادی را حل کنید. برای شروع بهتر است به سراغ تمرین های ساده تر بروید بعد که مفهوم اصلی را درک کردید به سراغ سوالات تست های سخت تر بروید. از هر تست به سادگی نگذرید. نکات مهم را استخراج و نقاط ضعف خودتان را پیدا کرده و رفع کنید. بعد از چند روز مطالعه در آزمون شرکت کنید.

قدم سوم: تنوع در مطالعه

در برنامه ریزی درسیتان دروس متنوعی قرار دهید، حتی تنوع در نوع مطالعه هم داشته باشید. مثلاً: مطالعه درس زیست و تست زنی درس شیمی.

در محیط مطالعه و حالت مطالعه خودتان نیز تنوع ایجاد کنید. سعی کنید به صورت یکنواخت در شرایطی قرار نگیرید. به مدت زمان مطالعه و استراحتتان پایبند باشید.

با تکرار و رعایت این نکات می توانید پیشرفت را در نتیجه آزمون های خودتان ببینید.